

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
เขตพื้นที่การศึกษาดำรง เขต 1 ปีการศึกษา 2547

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุพร สิ้นธพัทธ์นะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

79.22
89279
1.6

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4
เขตพื้นที่การศึกษารัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547

บทคัดย่อ
ของ
สุพร สิ้นธพรรัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2548

สุพร สินธพรัตน์. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียน*
ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ,
รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ประกอบด้วย โรงเรียนสภาราชนีตรัง
โรงเรียนสภาราชนี 2 โรงเรียนตรังวิทยา โรงเรียนจุฬารามราชวิทยาลัย โรงเรียนตรังคริสเตียน
ศึกษา โรงเรียนบูรณะรำลึก จำนวน 300 คน เป็นชาย 120 คน หญิง 180 คน เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจก
แจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษา
ตรัง เขต 1 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย
มากคิดเป็นร้อยละ 47.32 , 41.02 , 46.83 , 45.00 และ 44.17 ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษา
ตรัง เขต 1 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย
มากคิดเป็นร้อยละ 42.41 , 39.26 , 47.78 , 38.54 และ 43.02 ตามลำดับ

OPINIONS ON LEARNING SOCIAL DANCE OF LEVEL 4 STUDENTS IN TRANG
EDUCATIONAL SERVICE AREA, REGION 1 IN ACADEMIC YEAR 2004.

AN ABSTRACT
BY
SUPORN SINTOPRATTANA

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree in Physical Education
a Srinakharinwirot University
May 2005

Suporn Sintoprattana. (2004). *Opinions on Learning Social Dance of Level 4 Students in Education Service Area, Region 1 in Academic Year 2004*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot, University. Advisor committee : Asst. Prof. Thongchai Charoensupmanee, Assoc. Prof. Phanit Billamas.

This research purposes were to study the opinions toward social dance subject of the level 4 students in Trang Basic Education Department Region 1 in the academic year 2004. The sample of the study consisted of 300 students : 120 male and 180 female; of Saparachinee School, Saparachinee 2, Trang Wittaya School, Princess Chulabhorn's College Trang, Trang Christian School and Buranaramluk School. The research instrument used for collecting data was a questionnaire constructed by the researcher with the reliability of .96. The analysis of data were frequency and percentage.

The results of the study revealed that :

1. The opinions on learning Social Dance of level 4 male students in Trang Education Service Area, Region 1 in the academic year 2004 in five areas : content and activities, Social Dance's teachers, students, place and equipment, test and measurement were at the high level with 44.37, 41.02, 46.83, 45.00 and 44.17 percent respectively.

2. The opinions on learning Social Dance of level 4 Female students in Trang Education Service Area, Region 1 in the academic year 2004 in five areas : content and activities, Social Dance's teachers, students, place and equipment, test and measurement were at the high level with 42.41, 39.26, 47.78, 38.54 and 43.02 percent respectively.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ปีการศึกษา 2547

ของ
นางสาวสุพร สิ้นทรัพย์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชชัย เจริญทรัพย์มณี)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ท์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำวุฒิ ปลื้มสำราญ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชชัย เจริญทรัพย์มณี และรองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้ให้คำปรึกษาและแนะนำ ตลอดจนช่วยเหลือไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เทเวศ พิริยะพูนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ ผู้ช่วยผู้อำนวยการสุรัตน์ จินตสกุล ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์สมพงษ์ แคนยุกต์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสภาราชนิจังหวัดตรัง อาจารย์ยุพา พรเศรษฐ์ รองผู้อำนวยการโรงเรียนสภาราชนิจังหวัดตรัง ผู้อำนวยการโรงเรียนสภาราชนิ 2 ผู้อำนวยการโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย อาจารย์ใหญ่โรงเรียนตรังคริสเตียนศึกษา อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบูรณะรำลึก และ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนตรังวิทยา ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลให้ขอเสนอแนะ เป็นอย่างดี

สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อนิกร สิ้นทรัพย์ตนะ และคุณแม่จู้ สิ้นทรัพย์ตนะ พี่น้อง เพื่อนๆ ครูอาจารย์ และคุณศรญา ศิริวาริน ที่ให้ความช่วยเหลือความห่วงใยตลอดมา คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งอันดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

สุพร สิ้นทรัพย์ตนะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความรู้เกี่ยวกับความคิดเห็น.....	6
ความหมายของการลีลาศ.....	18
ความมุ่งหมายของการลีลาศ.....	19
ประเภทของการลีลาศ.....	19
ความสำคัญของการลีลาศ.....	20
ประโยชน์ของการลีลาศ.....	21
ลีลาศเพื่อสุขภาพและกีฬาลีลาศ.....	22
การจัดการเรียนการสอนวิชาลีลาศในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดตรัง.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	25
งานวิจัยในประเทศ.....	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	33
ประชากร.....	33
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	60
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	60
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สรุปผลการวิจัย.....	61
อภิปรายผล.....	62
ข้อเสนอแนะ.....	63
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	63
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	70
ภาคผนวก ข.....	77
ประวัติย่อผู้วิจัย	79

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
2 ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	38
3 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และ กิจกรรม (N=120)	39
4 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และ กิจกรรม (N=180).....	41
5 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ด้านครูผู้สอน (N=120).....	43
6 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ด้านครูผู้สอน (N=180).....	45
7 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ด้านนักเรียน (N=120).....	47
8 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ด้านนักเรียน (N=180).....	49
9 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ (N=120).....	51
10 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ (N=180)	53

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล (N=120).....	55
12 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล (N=180).....	57

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวว่า ปัจจุบันสังคมไทยอยู่ในช่วงวิกฤตที่สำคัญที่จะก้าวไปสู่ระบบการปฏิรูปการศึกษา (Educational Reform) เพื่อเป้าหมายการพัฒนาประเทศให้พลเมืองของชาติเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ สร้างคนเก่ง คนดี คนมีความสุข ให้กับสังคมไทย อันเป็นกำลังสำคัญ ที่จะทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว (สำนักงานการปฏิรูปการศึกษา. 2542 : 56) ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข สามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงไปในยุคโลกาภิวัตน์ ดัง พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมเอกลักษณ์ของชาติ. 2524 : 142) ตอนหนึ่งว่า " การศึกษาเป็นเครื่องมือ ในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณภาพของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศย่อมทำได้สะดวกและรวดเร็ว "

จากการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาหลายประการ มีการรวมบริหารจัดการของกรมสามัญศึกษา เข้ากับสำนักงานการประถมศึกษา จัดตั้งเป็นสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และในส่วนภูมิภาค มีการรวมสำนักงานสามัญศึกษาเข้ากับสำนักงานการประถมศึกษา เรียกว่าเขตพื้นที่การศึกษา มีการปฏิรูปการเรียนการสอนโดยเฉพาะระบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายและทิศทางของการปฏิรูปการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม โดยมีหลักการสำคัญของการจัดการศึกษา ประกอบด้วย ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ จัดการเรียนรู้และต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยให้สังคมมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ มีการกระจายอำนาจ เป็นการจัดการศึกษาที่มีเอกภาพ นโยบาย และมีความหลากหลาย ในการปฏิบัติ โดยกำหนดยุทธศาสตร์ กระบวนการเรียนที่ผลักดันให้มีการปรับความคิด เปลี่ยนวิธีการที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ด้านกระบวนการจัดการเรียนที่ยืดหยุ่นเป็นสำคัญที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ผ่านลักษณะ

การเรียนรู้ 5 ลักษณะคือ การเรียนรู้ที่มีความสุข การเรียนรู้จากการคิดและปฏิบัติจริง การเรียนรู้แบบองค์รวม การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นและการเรียนรู้ จากกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (สำนักงานการปฏิรูป การศึกษา. 2542 : 56)

วิชาพลศึกษา เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้แบบหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ และความมุ่งหมายส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีกิจกรรมการกีฬาและการออกกำลังกายเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ต่างๆ ทางด้าน พลศึกษา ตลอดจนปลูกฝังความคิดเห็นต่อการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอทั้งสามารถพัฒนาคนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยช่วยให้มีร่างกายที่แข็งแรงและปราศจากโรคภัย มีสุขภาพจิตดีสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม ช่วยเสริมสร้างคุณภาพ จริยธรรม ค่านิยม ให้เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย มีความยุติธรรม มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ และรู้ถ้อย (หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสภาราชนิจังหวัดตรัง. 2546 : 5)

ลีลาศเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาวิชาหนึ่งที่ได้บรรจุไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายที่เสริมสร้างทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย ทำให้เกิดความสมบูรณ์และแข็งแรงของระบบหัวใจ ระบบกล้ามเนื้อ ระบบประสาท และระบบไหลเวียนเลือด ทำให้มีรูปร่างและสัดส่วนของร่างกายที่เหมาะสม สร้างบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ต่อบุคคลรอบข้าง และรู้จักมารยาททางสังคม ดังที่โรเยอร์ (สำเร็จ มณีเนตร. 2525 : 14-15; อ้างอิงจาก Royer. N.d. : Unpaged) ได้กล่าวถึงคุณค่า ของการเดินรำที่ทำให้เกิดการพัฒนาการด้านต่างๆ คือ คุณค่าทางร่างกาย (Physical Values) คุณค่าทางสังคม (Social Values) คุณค่าทางวัฒนธรรม (Culture Values) และคุณค่าทางนันทนาการ (Recreation Values) ซึ่ง ธงชัย เจริญทรัพย์มณี. (2542 : 14) กล่าวว่า ลีลาศเป็นกิจกรรมเข้าจังหวะประเภทหนึ่ง que แสดงออกอย่างมีศิลปะ โดยเน้นการใช้เท้าเป็นหลัก และร่างกายส่วนอื่นเป็นรอง เคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะดนตรี เป็นกิจกรรมทางสังคม ที่นอกจากเป็นการออกกำลังกายทำให้ร่างกายสมบูรณ์แล้วยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินทำให้มีชีวิตชีวา และผ่อนคลายความตึงเครียดทั้งร่างกายและจิตใจได้เป็นอย่างดี

วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนของการศึกษาของชาติ จำเป็นต้องบรรจุไว้ในระบบโรงเรียน ตามหลักสูตรแผนพัฒนาแห่งชาติ 2524 ในเขตพื้นที่การศึกษาต้งเขต 1 การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน จะสำเร็จได้ต้องอาศัยองค์ประกอบ

หลายอย่าง เช่น การเงิน สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตร จุดมุ่งหมาย แผนการสอน และที่สำคัญที่สุดคือ ครูพลศึกษาจะต้องเป็นผู้นำ และผู้ดำเนินการให้โครงการสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลให้เด็กได้มีการพัฒนาการทาง ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป ซึ่งบรรลุตามความมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้ และด้วยเหตุที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนวิชาลีลาศของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อวิชาลีลาศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนวิชาลีลาศให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ปีการศึกษา 2547

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนวิชาลีลาศให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าสำหรับผู้สนใจต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนวิชาลีลาศมาแล้ว จำนวน 892 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 365 คน นักเรียนหญิงจำนวน 527 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนวิชาลีลาศมาแล้ว จำนวน 300 คน เป็นชาย 120 คน หญิง 180 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ เพศ จำแนกเป็นเพศชายและเพศหญิง

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

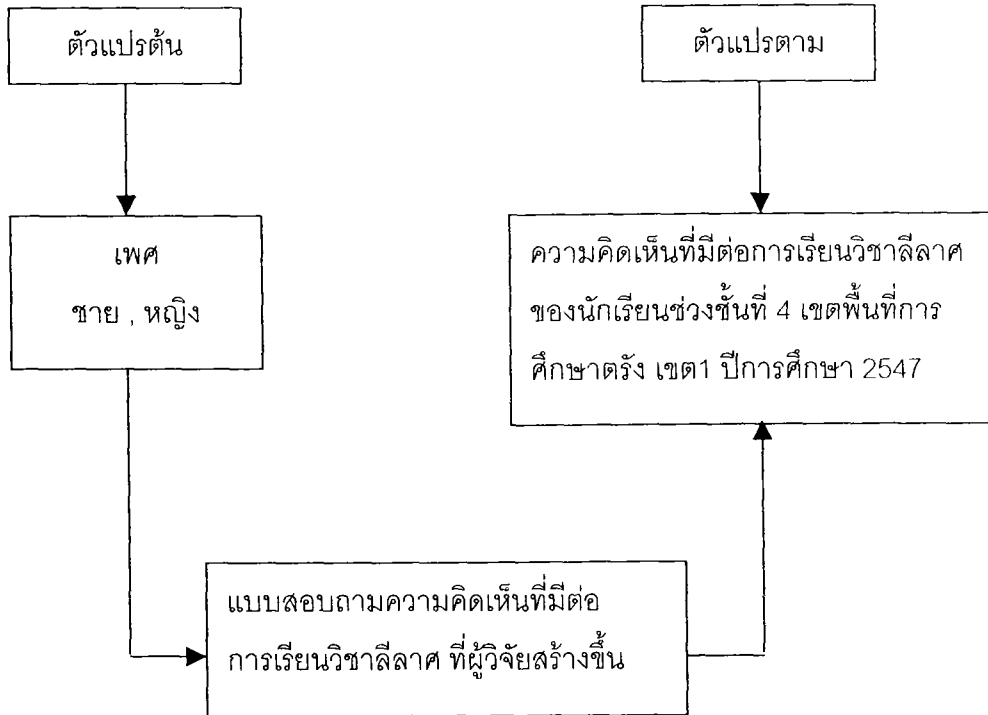
1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความเชื่อและความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกได้โดยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ และประสบการณ์ เป็นส่วนช่วยในความเชื่อและการแสดงความรู้สึกนั้น ซึ่งความเชื่อและความรู้สึกนี้จะนำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลในพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น

2. **การเรียนวิชาลีลาศ** หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกาย ให้เข้ากับทำนองและจังหวะของดนตรีที่มีแบบอย่าง มีลวดลายการเดินเฉพาะตัว โดยมีลีลาที่สวยงาม เป็นการรวมเอาทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น เข้าเป็นแบบการเคลื่อนไหว เพื่อให้เข้ากับจังหวะดนตรี

3. **นักเรียนช่วงชั้นที่ 4** หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ของโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ผ่านการเรียนวิชาลีลาศมาแล้ว

4. **เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1** หมายถึงเขตพื้นที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาต่างๆ ประกอบด้วย 4 อำเภอ และ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอปะเหลียน อำเภอย่านตาขาว อำเภอเมือง อำเภอนาโยง และกิ่งอำเภอสทิงพระ แต่ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เฉพาะในอำเภอเมืองและเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาลีลาศเท่านั้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งของต่างประเทศและภายในประเทศ พอสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับความคิดเห็น
2. ความหมายของการลีลาศ
3. ความมุ่งหมายของการลีลาศ
4. ประเภทของการลีลาศ
5. ความสำคัญของลีลาศ
6. ประโยชน์ของการลีลาศ
7. ลีลาศเพื่อสุขภาพและกีฬาลีลาศ
8. การจัดการเรียนการสอนวิชาลีลาศในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดตรัง
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - งานวิจัยในต่างประเทศ
 - งานวิจัยในประเทศ

ความรู้เกี่ยวกับความคิดเห็น

ความคิดเห็นตามความหมายในพจนานุกรมการศึกษา หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้เกิดจากการพิสูจน์ หรือการซึ่งน้ำหนักกว่า เป็นการถูกต้องหรือไม่ สอดคล้องกับความหมายในพจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (Wedster. 1998 : 950) ที่ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกในใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะพิจารณาตัดสินใจ เพื่อการประเมินค่าของสิ่งต่างๆ

นักการศึกษาให้ความหมายเกี่ยวกับความคิดเห็นในทัศนะต่างๆ ดังนี้

กูต (Good. 1959 : 113) ให้คำจำกัดความว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์หรือซึ่งน้ำหนักกว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

ไชลส์ (Childs. 1965 : 15) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออก (Overt Expression) ของทัศนคติ (Overt Attitude) ที่มีอยู่ภายใน โดยการพูดหรือการเขียน ซึ่งความจริงไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะบุคคลสามารถมีความคิดเห็นในใจได้ โดยไม่ต้องแสดงออกและบุคคลก็อาจ

แสดงทัศนคติออกมาเป็นคำพูดได้เช่นกัน เช่น พูดว่า “ฉันชอบผู้หญิงคนนี้” เป็นต้น

วิเชียร แพทยาคม (2509 : 162-163) กล่าวว่า ทัศนคติ (Opinion) กับทัศนคติ (Attitude) มักจะถูกใช้สลับกันเสมอ ทัศนคติมักจะหมายถึง ความพยายามที่จะทำ (Intention to Act) ซึ่งจะเกี่ยวข้องกันอย่างมากกับอุปนิสัยและพฤติกรรม ส่วนทัศนคติเป็นเพียงคำพูดและเครื่องหมายแต่ทุกคราวที่พูดถึง การทดสอบทัศนคติ มักจะเอ่ยถึงทัศนคติด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่งแต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนหนึ่งที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

ออสแคมป์ (Oskamp. 1977 : 12-13) กล่าวว่า ทัศนคติ น่าจะใกล้เคียงกับความเชื่อมากกว่าในด้านความเฉพาะเจาะจงของขอบเขตและเนื้อหา และทั้งสองสิ่งนี้มีองค์ประกอบของความรู้ (Cognitive) มากกว่าองค์ประกอบความรู้สึก (Affective) แต่ทัศนคติจะมีองค์ประกอบของความรู้สึกมากกว่า หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ทัศนคติเกี่ยวข้องกับการพิจารณา ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ ในขณะที่ทัศนคติเกี่ยวข้องกับความปรารถนาและความต้องการ แมคไกวอร์ (Mc Guire, 1960) ได้ยกตัวอย่าง “ฉันคิดว่าหนังสือเล่มนี้น่าสนใจ” ซึ่งเป็นความคิดเห็น แต่ถ้าเป็นทัศนคติผู้พูด จะบอกว่า “ฉันต้องการซื้อหนังสือเล่มนี้” การที่จะบอกได้ว่าหนังสือเล่มนี้น่าสนใจ ผู้พูดจะต้องได้อ่านและมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาในเล่มมาแล้ว แต่การจะซื้อหนังสือ ผู้ซื้ออาจพอใจรูปเล่ม หน้าปกสวย หรืออาจมีความประทับใจอย่างอื่น และไม่มีความรู้มากนักเกี่ยวกับหนังสือเล่มนั้นแต่ซื้อเพราะชอบ

สุชา จันทร์อม (2522 : 104) มีความเห็นว่า เราไม่สามารถแยกทัศนคติและความคิดเห็นออกจากกันได้ เพราะทัศนคติและความคิดเห็นนั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นจะไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิ์วัฒน์ (2538 : 9) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างทัศนคติกับความคิดเห็นไว้ว่า ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดคือ เราสามารถสืบเสาะหาเหตุผลข้อเท็จจริง (Verifiable) สิ่งหนึ่งอยากเน้นคือ ความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับการพิจารณาตัดสิน (Judgement) มากกว่าจะเป็นข้อเท็จจริง

จากความหมายของความคิดเห็นที่มีบุคคลต่างๆ ให้ทัศนะไว้ พอจะสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิม ประสบการณ์และอารมณ์เป็นส่วนประกอบในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งคล้ายกับทัศนคติ แต่ความคิดเห็นนั้นไม่เท่าทัศนคติ ในการแสดงความคิดเห็นนั้น

บุคคลอื่นอาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

ทัศนคติกับความคิดเห็น

ทัศนคติกับความคิดเห็นมีความหมายใกล้เคียงกันมาก ดังมีผู้ให้ทัศนะไว้หลายท่านดังนี้
 กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2527 : 174) กล่าวว่า ความคิดเห็นไม่เหมือนกับทัศนคติตรงที่
 ความคิดเห็นเป็นเพียงการแสดงออกที่เกิดจากความรู้สึกภายในต่างๆ ซึ่งความรู้สึกภายในนั้นอาจ
 เป็นเพียงทัศนคติ หรือความเชื่อ หรือค่านิยม หรือถ้าไม่กล่าวในลักษณะของพฤติกรรมในแง่
 จิตวิทยา ทัศนคติ ความเชื่อและค่านิยมเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่มีผู้ใดสังเกตหรือทราบนอกจาก
 ตัวเขาเอง แต่ความคิดเห็นเป็นพฤติกรรมภายนอกที่มีผู้อื่นสามารถสังเกตหรือทราบได้อย่าง
 ชัดเจน ดังนั้นคนที่มีทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมอย่างหนึ่ง แต่ถ้าเขาไม่แสดงความคิดเห็น
 ออกมาก็จะไม่มีผู้ใดทราบเลยว่าเขามีทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมเช่นใด

จะเห็นได้ว่าทัศนคติและความคิดเห็นมีลักษณะคล้ายคลึงกันมากแต่ไม่เหมือนกันทีเดียว
 โดยที่ทัศนคติจะมีความลึกซึ้งกว่าความคิดเห็น

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความคิดเห็นกับความชอบ

สถิต นิยมญาติ (2524 : 10) กล่าวว่า ความชอบเป็นเรื่องของการประเมินค่าในทางบวก
 โดยธรรมชาติของมนุษย์เมื่อได้พบเห็นสิ่งใดหรือบุคคลใดก็มักจะทำการประเมินค่าของสิ่งนั้นหรือ
 ผู้นั้น ผลการประเมินค่าอาจจะออกมาในทางบวกหรือทางลบก็ได้ เมื่อใดที่เกิดมีการชอบพอสิ่งใด
 หรือบุคคลใดแสดงว่าผลการประเมินค่าออกมาในทางบวก ซึ่งการที่จะประเมินค่าสิ่งใดหรือบุคคล
 ใดได้นั้นย่อมมีความคิดเห็นต่อสิ่งนั้นจึงจะประเมินค่าออกมาในทางลบหรือทางบวกได้ ทัศนคติทำ
 ให้พฤติกรรมของคนเปลี่ยนไปซึ่งไม่อาจบังคับหรือห้ามบุคคลไม่ให้มีทัศนคติได้เพราะคนทุกคนมี
 ความคิดเห็นมีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ดังนั้นไม่ควรสกัดกั้นมิให้บุคคลมีทัศนคติ แต่ต้องพยายาม
 หาทางปรับปรุงทัศนคติ เพราะทัศนคติของบุคคลเกี่ยวข้องกับเรื่องชอบหรือไม่ชอบ เกี่ยวกับ
 อารมณ์ของบุคคลเป็นสำคัญ เช่น นักเรียนบางคนรักและชอบบางวิชามากแต่นักเรียนบางคน
 เฉยๆ ไม่ชอบเรียน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนก็ได้ เพราะการเรียน
 การสอนนอกจากจะทำให้พฤติกรรมของนักเรียนเปลี่ยนไปตามประสบการณ์ที่ได้รับแล้วยังทำให้
 ทัศนคติของนักเรียนเปลี่ยนไป

จุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาไว้หมวดที่ 1 ที่ว่าบททั่วไปไว้ตามมาตรา 6 7 8 และ 9 ไว้ ดังนี้ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2542 : 5)

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 8 การจัดการศึกษาได้ยึดหลัก ดังนี้

1. เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
2. ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 9 การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลัก ดังนี้

1. มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
2. มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา ทุกระดับและประเภทการศึกษา
4. มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
5. ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา
6. การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 1-7) ได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อใช้เป็น หลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีเป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียน ทั้งด้าน ความรู้ ทักษะ และกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม และมีสาระการเรียนรู้ เป็นการ กำหนดองค์ความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระครอบคลุมการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี และเพื่อให้สถานศึกษา ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง สามารถจัดทำหลักสูตรได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียน และเป็นไปตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดให้วิชาพลศึกษา จัดอยู่ในกลุ่มสาระและ มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษา และพลศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดตามข้อกำหนด ดังนี้

ความสำคัญ

สุขภาพ มีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี (Well being) ของคนแต่ละคนและ สังคม สุขภาพจึงหมายรวมทั้งมิติด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคน โดยรวม

วิชาพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของมนุษย์ ให้ความสมบูรณ์ ความสมดุล และมีคุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และเกิดการพัฒนา เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถ ในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ เกิดความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสุขภาพและ สมรรถภาพทางกายของตนเอง สามารถตัดสินใจและเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพ ตลอดจน การมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและ ความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้น ฐานของความเป็นไทย

วิสัยทัศน์

วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงการสร้างเสริมสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

วิชาพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ด้วยการเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา และกิจกรรมเหล่านี้ ได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว

คุณภาพของผู้เรียน

หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งเป็นการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ไว้ดังต่อไปนี้

1. สามารถดูแลสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงการใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ
2. แสดงออกถึงความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจในอิทธิพลของครอบครัว เพื่อน สังคม และวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การดำเนินชีวิต และวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
3. ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้ถูกต้องตามหลักการเป็นประจำ สม่ำเสมอด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน
4. แสดงความรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิหลักความปลอดภัยในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และเล่นกีฬาจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือแผนที่กำหนด
5. วิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดกลวิธีลดความเสี่ยง เสริมสร้างสุขภาพ ดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการจัดการกับอารมณ์และความเครียด ได้ถูกต้องและเหมาะสม
6. ใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยและมีวิถีชีวิตที่ดี

องค์ประกอบของการเรียนการสอนพลศึกษา

องค์ประกอบของการเรียนการสอนพลศึกษา ประกอบด้วยด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านหลักสูตรของวิชาพลศึกษา

การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายต้องมี "หลักสูตร" เป็นตัวกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า หลักสูตร (Curriculum) ไว้ดังนี้

กูต (Good. 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. หลักสูตร คือ เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา
2. หลักสูตร คือ เค้าโครงทั่วไปของเนื้อหา หรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็ก เพื่อให้มีความรู้จบชั้น หรือให้ได้รับประกาศนียบัตร เพื่อให้สามารถเข้าเรียนต่อในทางอาชีพต่อไป
3. หลักสูตร คือ กลุ่มวิชา และการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งนักเรียนได้เล่าเรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียน และสถาบัน

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 47) กล่าวว่า หลักสูตรของวิชาพลศึกษา ควรมุ่งเน้นให้นักเรียน มีการเจริญงอกงามและมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยอาศัยกิจกรรม ที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางการเรียนรู้ คำนี้ถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดกระบวนการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา หากได้มีการจัดการพลศึกษาในโรงเรียนให้สมบูรณ์แล้วจะทำให้เยาวชนไทยมีคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญ ในการพัฒนาประเทศต่อไป การจัดการพลศึกษาในโรงเรียนควรมีโครงการต่างๆ ที่สำคัญ 5 โครงการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบุชเชอร์ (Bucher. 1975 : 38) ที่กล่าวว่า การจัดโครงการพลศึกษาในโรงเรียนควรประกอบด้วย

1. โครงการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
2. โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
3. โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายนอกโรงเรียน
4. โครงการนันทนาการ
5. โครงการบรรดิกการทางพลศึกษา

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525 : 2) ได้กล่าวว่า หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่ให้นักเรียน ให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเอง ไปในทิศทางที่โรงเรียนปรารถนา และหลักสูตรที่ดีนั้นควรจะต้องตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนอันสอดคล้องกับความต้องการของชีวิตที่เหมาะสมที่สุด

ชาญชัย ศรีไสยเพชร (2528 : 3) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร หมายถึง แผนการจัดประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนมีพฤติกรรมด้านความรู้ทักษะและทัศนคติที่พึงประสงค์

จิระพันธุ์ พูลพัฒน์ (2532 : 5) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่นักเรียนแต่ละคนพึงมีในโปรแกรมการจัดการศึกษา เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายทั่วไป และจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ได้มีการวางแผนเอาไว้ ในกรอบของทฤษฎี และผลการวิจัยการศึกษาหรือการปฏิบัติงานที่ผ่านมาทั้งในอดีต และปัจจุบัน

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541 : 9) กล่าวว่า หลักสูตรพลศึกษาที่ดี ควรมีลักษณะกว้างๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นโครงการศึกษาในโรงเรียนและสามารถใช้ในโรงเรียนได้จริงๆ
2. จัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนได้เกิดพัฒนาการครบถ้วนทุกด้านตามจุดมุ่งหมาย
3. ส่งเสริมแนวความคิดของการปกครองระบอบประชาธิปไตยในกระบวนการ

การเรียนการสอน

4. แสดงถึงความเข้าใจในธรรมชาติของสังคมและความแตกต่างระหว่างบุคคล
5. จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมสุขภาพ ความสามารถในการประกอบอาชีพ การเป็นพลเมืองดี การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และมีศีลธรรมจริยธรรม
6. จัดรวบรวมโปรแกรมต่างๆ ไว้ด้วยกันเพื่อให้ นักเรียนสามารถถ่ายโยงไปใช้ได้จากระดับหนึ่ง ไปสู่อีกระดับหนึ่งด้วยการสอนแบบต่อเนื่อง

ด้านจุดมุ่งหมายการสอนวิชาพลศึกษา

ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนในประเทศนั้น นอกจากจะมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในด้านวิชาการดีแล้ว จะต้องให้เขาได้เป็นบุคลากรที่มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์และแข็งแรง สิ่งที่จะช่วยให้บุคคลมีพลานามัยดีปราศจากโรคภัยไข้เจ็บนั้นต้องอาศัยการพลศึกษา (บุญสม มาร์ติน. 2520 : 1)

จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ก็คือ การนำเอาความรู้ที่ได้จากการศึกษามาจัดการกับร่างกาย เพื่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดี อันได้แก่ การมีความสุข มีสุขภาพและสมรรถภาพทางกายที่ดี มีอารมณ์แจ่มใสเบิกบาน ซึ่งความรู้ดังกล่าวเกิดจากการศึกษาด้วยวิธีการของการเคลื่อนไหวทางกาย (Beverly R. Pridel and Mathews C. Resick, 1972 : 6-7, Angela Lumpkin; 1998 : 5)

อุดร รัตนภักดิ์. (2529 : 12-13) การศึกษาทั้งในอดีตและปัจจุบัน ต่างก็ให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษา ในฐานะที่เป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง ที่ใช้กิจกรรมทางพลศึกษาที่ได้เลือกสรรแล้ว เป็นสื่อ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ ผู้เรียนได้เกิดพัฒนาการใน 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ทางด้านร่างกาย วิชาพลศึกษาช่วยให้มนุษย์มีการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ถูกต้อง เหมาะสมและมีทักษะ ซึ่งทักษะนี้จะเป็นสื่อสำคัญที่ทำให้บรรลุการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา และทักษะยังเหมาะสมที่จะฝึกในวัยเด็ก ขณะที่ร่างกายเคลื่อนไหว จะทำให้กล้ามเนื้อมีอัตราการใช้พลังงานสูง โดยกล้ามเนื้อจะเปลี่ยนพลังงานเคมีเป็นพลังงานจลน์ จะทำให้ระบบภายในต่างๆ ถูกรบกวนให้ทำงานหนักอยู่เสมอ สภาพร่างกายก็จะเกิดความเคยชินและปรับตัวเข้ากับสภาพนั้นได้ ผลก็คือทำให้ระบบต่างๆ ได้ฝึกการทำงานอย่างสม่ำเสมอ มีการประสานงานช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอดเวลา ซึ่งจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ ในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และหน้าที่นี้เองที่เป็นตัวกำหนดโครงสร้างให้ส่งางามสมลัดสวน มีสุขภาพอนามัยปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งจะเป็นวิถีแห่งชีวิตอันจะนำบุคคลไปสู่ความสุข ความหวังและความสำเร็จ

2. ทางด้านจิตใจ ทุกคนต่างยอมรับว่าร่างกายและจิตใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจึงมีผลกระทบซึ่งกันและกันอย่างสมบูรณ์ กิจกรรมพลศึกษาจะช่วยส่งเสริมบุคคลให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ทั้งนี้เพราะสนามกีฬาที่เปรียบเหมือนห้องปฏิบัติการทางจริยธรรม เป็นอย่างดีที่จะช่วยฝึกอบรมนักเรียน ในขณะที่นักเรียนร่วมกิจกรรมทางพลศึกษานั้น จะลืมทุกสิ่งทุกอย่าง จิตใจจะจดจ่อ มีสมาธิอยู่กับเกมนั้น การแสดงออกต่างๆ จะเป็นไปตามความจริง จนมีคำกล่าวว่สนามกีฬาเป็นสถานที่ที่แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่แท้จริงของผู้เล่นรวม ครูพลศึกษาไม่ได้สอนเพียงเพื่อให้เล่นกีฬาเป็น แต่จะต้องเน้นให้มีความรับผิดชอบ ในการเล่นด้วย คือ จะต้องเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี มีน้ำใจเป็นนักกีฬาด้วย จึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทางร่างกายและจิตใจที่ดีงาม อันเป็นส่วนสำคัญที่จะปลูกฝังให้เป็นนักเรียนและพลศึกษาดีของชาติต่อไปในอนาคต

3. ทางด้านอารมณ์ กิจกรรมพลศึกษาเป็นสิ่งที่ช่วยฝึกการควบคุมอารมณ์ให้มั่นคงอดทน อดกลั้นต่อการยั่วเย้าต่างๆ และยังพัฒนาทางด้านการผ่อนคลายความตึงเครียดของกล้ามเนื้อและระบบประสาทได้ กิจกรรมพลศึกษายังเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ทำให้นักเรียนที่เคยจำเจอยู่แต่ในชั้นเรียนได้แสดงออกอย่างสนุกสนาน ตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติ และยังช่วยระบายพลังงานที่เหลือออกไปทำให้อารมณ์แจ่มใสเป็นที่น่าคบค้าสมาคม

4. ทางด้านสังคม ชั่วโมงพลศึกษาเป็นชั่วโมงที่จำลองสภาพสังคมได้อย่างแท้จริง เด็กถูกรวมกลุ่มกัน มีการปฏิสัมพันธ์กันมากที่สุด นักเรียนจะปรับบุคลิกภาพของตนขึ้นมาให้ทั้งผู้นำและผู้ตาม มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักควบคุมตนเอง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นหมู่คณะ สิทธิและหน้าที่ มีความรับผิดชอบในหมู่คณะ สุจริต ยุติธรรม เคารพกฎกติกาข้อบังคับระเบียบวินัย การรู้จักแพ้รู้จักชนะ รู้ภัย คุณสมบัติเหล่านี้เป็นความต้องการของสังคม นอกจากนี้วิชาพลศึกษายังช่วยแก้ปัญหาสังคม เช่น การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย การนำเอากิจกรรมพลศึกษาไปแก้ไขความประพฤติของผู้กระทำผิดในสถานที่คุมขัง และยังใช้เป็นสื่อสัมพันธ์ในการเปิดสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศอีกด้วย

5. ทางด้านสติปัญญา ในการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาที่ก่อให้เกิดคุณค่านั้นผู้เข้าร่วมจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคติและทักษะ ตลอดจนสามารถนำทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์เข้ามาช่วยในการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา วิชาพลศึกษานั้นจะเรียนรู้ ควบคุม ไปกับการปฏิบัติ มีโจทย์ให้แก้ปัญหาเช่นเดียวกัน เพียงแต่ไม่ได้เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรเหมือนวิชาอื่น เช่น จะมีวิธีการหลบหลีก รุกและรับ ตลอดจนเทคนิคต่างๆ ซึ่งจะต้องคิดอยู่ตลอดเวลาขณะเล่นกีฬา ดังนั้นจะเห็น

ได้ว่า กิจกรรมพลศึกษานอกจากจะช่วยในแง่ของการออกกำลังกายเพื่อความสมบูรณ์แห่งสุขภาพแล้ว ยังช่วยฝึกฝนพลังความคิดให้เป็นผู้มีความรอบรู้ มีสติปัญญาไปด้วยเช่นกัน

ด้านวิธีสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 188) ได้ให้ความหมายวิธีสอนว่า วิธีสอนหมายถึงการมีส่วนร่วม การแนะนำ การฝึก การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความประทับใจหลักการต่างๆ การชี้แนะการให้คำปรึกษาและการสืบสวนวิธีสอนยังเป็นตัวเชื่อมเนื้อหาความรู้และประสบการณ์กับตัวนักเรียนให้เข้าด้วยกัน ครูพลศึกษาต้องวางแผนการเรียนการสอนกล่าวคือ มีการตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดประสงค์ในการสอน การเลือกใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียน การสอน การควบคุมประสบการณ์การเรียนรู้และการประเมินผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และการสอนเป็นกิจกรรมหลายประเภทที่ครูและนักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ระหว่างครูกับนักเรียนในเรื่องของเนื้อหาวิชาความรู้ ความประพฤติความรู้สึนึกคิด ทักษะคติ ความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความรักและเอาใจใส่ ฯลฯ

ด้านครูผู้สอน

ครูพลศึกษาเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน ซึ่งนักการศึกษาหลายท่าน ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 39 - 41) ได้กล่าวถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์พลศึกษาว่า หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์พลศึกษาที่สำคัญประกอบด้วย

1. หน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่ ศึกษาและเข้าใจในหลักสูตรที่จะสอน ศึกษาและเข้าใจในตัวผู้เรียน วางวัตถุประสงค์ประจำปี ประจำภาคและประจำชั่วโมง วางโครงการสอนประจำปี ประจำภาคและประจำชั่วโมง จัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์การสอน ศึกษาวิธีการสอนใหม่ๆ เพื่อให้การสอนบรรลุวัตถุประสงค์ ทดสอบและประเมินผล และให้คะแนนผู้เรียน เป็นที่ปรึกษาแก่ผู้เรียนทั้งในด้านส่วนตัวและด้านการเรียนการสอน ตรวจและให้คำแนะนำทางด้านสุขภาพแก่ผู้เรียน จัดกิจกรรมพิเศษให้แก่ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ หรือผู้เรียนที่มีสภาพร่างกายที่ผิดปกติ ทำระเบียบเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการพัฒนาของผู้เรียนตรวจรักษาและปรับปรุงซ่อมแซมสถานที่และอุปกรณ์ให้มีสภาพที่พร้อมจะใช้ได้ตลอดเวลา ทำบัญชีอุปกรณ์ วางระเบียบการยืมและการส่งคืนอุปกรณ์ ทำตนเป็นตัวอย่างและประชาสัมพันธ์ในรายวิชา

2. หน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดโปรแกรมพลศึกษาเพื่อเสริมหลักสูตร

3. หน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกับเพื่อนครู-อาจารย์คนอื่นๆ
4. หน้าที่และความเคารพต่อนโยบาย และระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา
5. หน้าที่และความรับผิดชอบในการเคารพและเข้าใจหลักสูตรรายวิชาของสถานศึกษา
6. หน้าที่รับผิดชอบต่อวิชาชีพ
7. หน้าที่และความรับผิดชอบต่อชุมชน

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2528 : 23) ได้กล่าวถึงคุณสมบัตินี้ 9 ประการ ของอาจารย์พลศึกษาไว้ดังนี้

1. เป็นผู้มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต
2. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการสอนและการมีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆได้
3. มีความต้องการและพร้อมให้บริการแก่ผู้เรียนและบุคคลทั่วไป
4. มีความสามารถในการวิเคราะห์และการเคลื่อนไหวต่างๆออกมาให้ผู้เรียนเห็นได้อย่าง

ถูกต้องไม่ผิดพลาด

5. มีความสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ อยากที่จะฝึกและเล่นกีฬาต่อ
6. เป็นผู้มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา
7. เป็นผู้มีลักษณะความเป็นผู้นำ
8. มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและพยายามปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณสมบัตินี้ของผู้น้ำใจเป็นนักกีฬา
9. มีคุณสมบัตินี้เป็นส่วนประกอบ ได้แก่ เป็นผู้ที่มีหลักการหรืออุดมคติของตนเองมี

บุคลิกดีและมีคุณธรรม

จันทรา คลอดเพ็ง (2532 : 10) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พลศึกษา ดังนี้ อาจารย์พลศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบในการสอน ฝึกอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษาโดยจัดทำแผนการสอน บันทึกการสอน ปกครองดูแลความประพฤติ รักษาระเบียบวินัย ดูแลสุขภาพ ตลอดจนสนใจใส่ใจในเรื่องการศึกษาของนักศึกษา นอกจากนี้ ยังต้องศึกษาค้นคว้าวิทยาการและประสบการณ์ใหม่ๆ จัดทำสื่อการเรียนการสอน รู้จักใช้และเก็บรักษาวัสดุอุปกรณ์ให้เป็นไปตามระเบียบ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี นิเทศการสอน ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาและผู้ปกครอง วิเคราะห์ วิจัย หรือสร้างตำราเพื่อปรับปรุงการสอน ให้ความร่วมมือสนับสนุนบริการชุมชนและหน่วยงานอื่น และปฏิบัติหน้าที่ตามที่อยู่บังคับบัญชามอบหมาย

ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 292-293) กล่าวว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้ร่างกายเป็นสื่อในการเรียนรู้และประกอบกิจกรรมพลศึกษาซึ่งต้องใช้อุปกรณ์ สถานที่

และสิ่งอำนวยความสะดวก จึงเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งที่จะสนับสนุนและช่วยให้การเรียนการสอน วิชาพลศึกษาดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2513 : 453) ได้กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษาในปัจจุบันอุปกรณ์การสอนมีความจำเป็น เพราะถ้าขาดอุปกรณ์แล้ว การสอนวิชานี้ได้ไปตามความมุ่งหมาย กล่าวคือ ครูพลศึกษาไม่สามารถนำเอากิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมพัฒนาการส่วนต่างๆ ของร่างกายไม่ครบถ้วน เพราะกิจกรรมอย่างหนึ่งส่งเสริมพัฒนาการได้ส่วนหนึ่งอีกกิจกรรมหนึ่งก็ส่งเสริมพัฒนาการอีกส่วนหนึ่ง ตัวอย่างเช่น กายบริหารส่งเสริมระบบกล้ามเนื้อ แต่ไม่ได้ส่งเสริมความเร็ว ไม่ได้ส่งเสริมทักษะทางด้านกีฬา หรือกิจกรรมประเภทกีฬา ไม่ได้ส่งเสริมให้เด็กรู้จักการเล่น กิจกรรมเข้าจังหวะดังนี้ เป็นต้น ฉะนั้นถ้าครูจะสอนกิจกรรมมากอย่างเพื่อให้เด็กพัฒนาการครบทุกส่วนของร่างกาย ก็จำเป็นต้องมีอุปกรณ์การสอนอย่างพร้อมเพียงและครบถ้วน

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2533 :18) กล่าวว่า สถานที่และอุปกรณ์ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อการจัดการพลศึกษา ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูพลศึกษาที่จะต้องจัดเตรียมให้พร้อมเหมาะสมกับสภาพการใช้ในลักษณะต่างๆ

ด้านการวัดและประเมินผล

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสภာราชินีจังหวัดตรัง (2547 : 19-20) ได้กล่าวถึง การจัดการพลศึกษาให้บรรลุผลได้ดีนั้น สามารถดำเนินการวัดผลตามระเบียบการประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ดังนี้

1. การประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม โดยจัดให้มีการประเมินผลดังนี้

- 1.1 ประเมินก่อนเรียน เพื่อประเมินความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน
- 1.2 ประเมินระหว่างเรียน เพื่อมุ่งดูการพัฒนา/ปรับปรุงแก้ไขในขณะที่เรียน
- 1.3 ประเมินผลปลายภาค เพื่อดูผลพัฒนาการเรียน
2. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน
3. ประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
4. การประเมินทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ
5. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (National Test)
6. การตัดสินผลการเรียน

การตัดสินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระรายปีหรือรายภาค ด้วยวิธีการ หลากหลายตามความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน ตามธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ ซึ่งมี

จุดมุ่งหมายเพื่อนำผลไปใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนและใช้เป็นข้อมูลสำหรับตัดสินใจในการเรียน การจบช่วงชั้นและการจบหลักสูตรการศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2534 : 31) ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลว่า ครูพลศึกษาจะต้องวัดผลและประเมินผลนักเรียน ตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาดังนี้

1. ความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งเป็นเรื่องของการใช้สติปัญญา หรือพุทธิพิสัย
2. ความรู้สึกท่าที อารมณ์ ค่านิยม อุดมคติ รวมเรียกว่า เจตคติหรือทัศนคติ หรือเจตคติวิสัย
3. ทักษะ ซึ่งเป็นความชำนาญเฉพาะตน หรือทักษะวิสัย
4. สมรรถภาพทางกายหรือประสิทธิภาพของร่างกาย ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกัน หรือสมรรถภาพทางกายวิสัย
5. บุคลิกภาพ หรือพัฒนาการทางด้านสังคมต่างๆ หรือสังคมวิสัย

สรุปได้ว่า การเรียนวิชาลีลาศ คือสถานการณ์หรือประสบการณ์ต่างๆ โดยอาศัยรูปแบบกิจกรรมกีฬาเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนได้รับประสบการณ์จากสถานการณ์โดยการใช้กิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมให้เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ส่วนการสอนวิชาลีลาศ เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ผลดีนั้น จะต้องอาศัยปัจจัยหลายๆ ด้านเป็นองค์ประกอบเช่น หลักสูตรสถานศึกษา จุดมุ่งหมายเนื้อหาและกิจกรรม ผู้สอน ผู้เรียน สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ การวัดผลและประเมินผล จึงจะทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ความหมายของการลีลาศ

รังสฤษฎ์ บุญชลอ (2541 : 8 - 10) กล่าวไว้ว่า คำว่า "ลีลาศ" หรือ "เต้นรำ" มีความหมายเหมือนกัน ตามพจนานุกรมฉบับปีพุทธศักราช 2525 ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ "ลีลาศ" เป็นคำนามแปลว่า "ท่าทางอันงาม การเยื้องกราย" เป็นกริยา แปลว่า "เยื้องกราย เดินนวยนาด" ส่วนคำว่า "เต้นรำ" จากพจนานุกรมฉบับเดียวกัน แปลว่า "เคลื่อนที่ไปโดยมีระยะก้าวตามกำหนดให้เข้าจังหวะกับดนตรี ซึ่งเรียกว่า ลีลาศ โดยปกติเดินเป็นคู่ชายหญิง รำเท้าก็ว่า" คนไทยนิยมเรียกการลีลาศว่าเต้นรำมานานแล้ว คำว่าลีลาศตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า โซเชียล ดานซ์ (Social Dance) บางประเทศในยุโรป และในประเทศอเมริกาเรียก

การลีลาศ หรือเต้นรำว่าบอลรูม ด้านซิง (Ballroom Dancing) ผู้บัญญัติศัพท์คำว่า “ลีลาศ” คือ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ (กรมหมื่นราธิปพงศ์ประพันธ์) เมื่อปีพ.ศ.2476

ความมุ่งหมายของการลีลาศ

ความมุ่งหมายของการลีลาศ พอจะสรุปเป็นข้อๆ ดังนี้

1. เพื่อให้รู้จักหลักเบื้องต้นของการลีลาศ เช่น การยืน การเดิน การจับคู่ ตลอดจนทิศทางในการลีลาศ
2. เพื่อให้สามารถลีลาศในท่าเบื้องต้น ได้ท่าทางถูกต้องตามแบบและเข้ากับจังหวะดนตรีได้ดี
3. เพื่อให้รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในการลีลาศ
4. เพื่อให้มีมนุษยสัมพันธ์ เข้ากับสังคมได้ดี
5. เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างหมู่คณะ
6. เพื่อให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจ
7. เพื่อเป็นการออกกำลังกาย
8. เพื่อให้รู้จักวิธีการลีลาศ ตลอดจนมารยาทต่างๆ ในการลีลาศ

ประเภทของการลีลาศ

สภาการลีลาศระหว่างชาติ (International Council of Ballroom Dancing) = I.C.B.D.) ได้รวบรวมประเภทของการลีลาศ โดยจดทะเบียนชื่อจังหวะและท่าเต้นรำไว้ และได้แบ่งการลีลาศออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทโมเดิร์นหรือบอลรูม (Modern or Ballroom)
2. ประเภทละตินอเมริกัน (Latin American)

ธงชัย เจริญทรัพย์มณี (2542 : 48 - 49) ได้สรุปจังหวะการเต้นรำทั้ง 2 ประเภท คือ

ประเภทโมเดิร์นหรือบอลรูม (Modern or Ballroom) การลีลาศแบบนี้จะมีลักษณะการเต้นและท่วงทำนองดนตรีที่เต็มไปด้วยความสุภาพ นุ่มนวล อ่อนหวาน สง่างามและเชียบขาด ลำตัวของผูลีลาศจะตั้งตรง ผึ่งผาย ขณะก้าวทำนียมลากเท้าสัมผัสไปกับพื้น จังหวะที่จัดอยู่ในการเต้นรำประเภทนี้มี 5 จังหวะ คือ

1. ควิกสเตป (Quick Step)
2. วอลซ์ (Waltz)
3. ควิกวอลซ์หรือ เวียนนิสวอลซ์ (Quick Waltz o Viennese Waltz)
4. สโลว์ฟอกซ์ทร็อต (Slow Foxtrot)
5. แทงโก้ (Tango)

ประเภทละตินอเมริกา (Latin American) การลีลาศแบบนี้จะมีลักษณะการเต้นที่คล่องแคล่วปราดเปรียวกว่าประเภทบอลรูม ส่วนใหญ่จะใช้สะโพก เอว เข่าและข้อเท้าเป็นสำคัญ ท่วงทำนองดนตรีและจังหวะจะเร้าใจและสนุกสนานร่าเริง จังหวะที่จัดอยู่ในการเต้นรำประเภทนี้มี 5 จังหวะ คือ

1. คิวบันรัมบ้า (Cuban Rumba)
2. ชา ชา ชา (Cha Cha Cha)
3. แซมบ้า (Samba)
4. ไจฟว์ (Jive)
5. พาโซโดเบิล (Paso Doble)

สำหรับการลีลาศในประเทศไทยนั้นยังมีการเต้นรำที่จัดอยู่ในประเภทเบ็ดเตล็ด (Pop or Social Dance) อีกหนึ่งประเภท ซึ่งจังหวะที่นิยมลีลาศกันได้แก่ จังหวะบีกิน (Beguine) อเมริกันรัมบ้า (American Rumba) กัวราชา (Guaracha) ออฟบีท (Off-beat) ตะลุงเทมโป (Taloong Tempo) และ ร็อค แอนด์ โรล (Rock & Roll) เป็นต้น

ความสำคัญของลีลาศ

รังสฤษฎ์ บุญชลอ (2541 : 11 - 13) กล่าวว่า การลีลาศเป็นการออกกำลังกาย ทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ สามารถเข้าร่วมได้ทั้งชายและหญิง เป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างบุคลิกลักษณะให้สง่างามในการเคลื่อนไหว

การลีลาศเป็นกิจกรรมสังคม ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก เป็นเครื่องมือทางสังคมที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีชีวิตชีวา คลายความตึงเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจได้ดีหรือจะใช้เป็นกิจกรรมนันทนาการก็ได้ อันจะทำให้เกิดความพึงพอใจขึ้นมา

ในปัจจุบันการลีลาศเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของ งานรื่นเริงสังสรรค์ ต่างๆ งานใดหากมีการลีลาศจะช่วยให้สมาชิกเกิดความสนุกสนานและมีชีวิตชีวาเพิ่มขึ้น

การลีลาศเป็นกิจกรรมเข้าจังหวะประเภทหนึ่งเป็นศิลปะของการเคลื่อนไหวร่างกายโดยเน้นการใช้เท้าเป็นหลัก ร่างกายส่วนอื่นๆ เป็นรอง เคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะดนตรี มนุษย์เราต้องเกี่ยวข้องกับจังหวะอยู่แล้ว ทั้งนี้เพราะมนุษย์เป็นเสมือนตัวจังหวะ ในการกระทำกิจกรรมใดๆ ของมนุษย์ล้วนแต่ต้องอาศัยจังหวะมาเกี่ยวข้องทั้งสิ้น

ปัจจุบันการลีลาศได้เจริญรุ่งเรืองขึ้นมาก ทั้งนี้สังเกตได้จากสถานสอนลีลาศได้เกิดขึ้นมากมาย ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และยังจัดเป็นวิชาสำคัญวิชาหนึ่งของกิจกรรมพลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้บรรจุวิชาลีลาศเข้าไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนหรืออาจจัดเป็นวิชาพิเศษเรียนนอกเวลา สมาชิกอาจจัดตั้งชมรมลีลาศขึ้นมาก็ได้

การลีลาศ บางคนคิดว่าเป็นเรื่องของกรมมอเมมา เป็นวัฒนธรรมต่างประเทศ จึงมักถูกกีดกันหรือรังเกียจจากบุคคลที่ยังไม่เข้าใจในศิลปะของการลีลาศดีพอ เพราะบุคคลอาจได้พบเห็นจากบุคคลบางคนที่ใช้การลีลาศไปในทางที่ผิด เอารัดเอาเปรียบคู่เต้นหรือเพื่อกามารมณ์ แต่ที่จริงแล้วนั้นการลีลาศเป็นแนวทางอย่างหนึ่งของการเข้าสังคม เป็นกิจกรรมสังคมที่ถือเป็นสากล เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่เต็มไปด้วยความละเอียดอ่อน สุนทรีย์ภาพเทคนิคและลีลาอันอ่อนช้อยชวนให้เพลิดเพลิน มีชีวิตชีวา เป็นสิ่งที่ให้ความรื่นรมย์บันเทิงใจจากการเคร่งเครียดของงานประจำ งานรื่นเริงสังสรรค์แต่ละครั้ง การลีลาศเป็นสิ่งเชื่อมโยงกิจกรรมให้ต่อเนื่อง ทำให้ผู้มาร่วมงานสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย

ประโยชน์ของการลีลาศ

ลีลาศเป็นการออกกำลังกายแบบแอโรบิก (Aerobic Exercise) ชนิดหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ ซึ่งศาสตราจารย์โจเซฟ คูล (Joseph Keul) นายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬา กล่าวถึงผลการลีลาศที่มีต่อร่างกายว่า ทำให้ลดความตึงเครียดทางร่างกาย มีความอดทน ความเร็ว และการเคลื่อนไหวที่คล่องแคล่วขึ้นทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรง การทรงตัวที่ดีขึ้น ระบบหายใจ ระบบไหลเวียนโลหิตมีประสิทธิภาพดีขึ้น ระบบเผาผลาญในร่างกายระบบขับถ่ายดีขึ้น ช่วยชะลอความเสื่อมของอวัยวะและทำให้จิตใจแจ่มใสเบิกบาน จะเห็นได้ว่าวิชาลีลาศนอกจากจะช่วยผ่อนคลายความเครียดได้เป็นอย่างดีแล้ว ยังช่วยพัฒนาทางด้านร่างกายและจิตใจได้เป็นอย่างดี จึงอาจสรุปประโยชน์ของการลีลาศไว้ดังนี้

1. ทำให้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์และมีสมรรถภาพทางกายดี
2. ช่วยพัฒนาทักษะทางกลไก (Motor Skill) ให้ดียิ่งขึ้น
3. ทำให้มีบุคลิกภาพในด้านการเคลื่อนไหวที่ดูสง่างามยิ่งขึ้น

4. ช่วยผ่อนคลายความเครียดทั้งร่างกายและจิตใจ
5. ทำให้มีชีวิตรื่นยาวและปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข
6. ส่งเสริมให้รู้จักการเข้าสังคม รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยดี ทำให้มีเพื่อน และสมาชิกเพิ่มมากขึ้น
7. ส่งเสริมให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงาม
8. ส่งเสริมให้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
9. เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี (ธงชัย เจริญทรัพย์มณี. และ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2547 : 26)

ลีลาศเพื่อสุขภาพและกีฬาลีลาศ

ลีลาศหรือการเต้นรำนั้นมีการก่อเกิดมานานก่อนที่จะเกิดภาษาพูดใช้แสดงถึงความรู้สึกและความต้องการในจิตใจ และได้มีวิวัฒนาการเป็นลำดับ จนถึงว่าเป็นวัฒนธรรมเก่าแก่ของมนุษย์ เป็นกิจกรรมทางสังคมเพื่อความบันเทิง มิตรภาพ บุคลิกภาพและสุขภาพ ปัจจุบันมีการประยุกต์ลีลาศใช้ออกกำลังกายสำหรับคนทุกเพศทุกวัย จนเป็นกิจกรรมที่ผสมผสานระหว่างสุขภาพและมิตรภาพ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์เดิมของการลีลาศได้อย่างลงตัว ดังที่ วิจิตร ศรีสะอาด (2539 : 3) กล่าวสรุปว่า วิวัฒนาการของการเต้นรำประเภทลีลาศ เริ่มจากการเป็นกิจกรรมนันทนาการ การส่งเสริมมิตรภาพและความสนุกสนานในงานรื่นเริง จนกระทั่งได้รับการยอมรับว่าเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพและสมรรถภาพ

ไพศาล จันทรพิทักษ์ (2541 : 20) กล่าวว่า ลีลาศเป็นการออกกำลังกายที่ดีมากประเภทหนึ่ง ด้วยเหตุผลดังนี้

1. ไม่มีข้อจำกัดของวัย เพราะลีลาศมีหลายประเภททั้งช้าและเร็ว สามารถเลือกให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายได้ทุกเพศทุกวัย
2. ไม่มีข้อจำกัดของสถานที่ ลีลาศในที่จำกัดภายในบ้านก็เพียงพอต่อการออกกำลังกายได้
3. ไม่มีข้อจำกัดเรื่องสภาพอากาศ สามารถลีลาศในอาคารหรือกลางแจ้งตามสะดวก
4. ไม่มีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ เพียงหาเทปเพลงและเครื่องเล่นเทปก็สามารถนำไปประกอบการออกกำลังกายด้วยลีลาศได้เช่นเดียวกัน

การจัดการเรียนการสอนวิชาลีลาศในเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1

โลกปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการเป็นไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็วกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของบุคคลทั้งด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคิด ค่านิยมโดยการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดนิสัยใฝ่รู้ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งนำมาสู่การปฏิรูปการศึกษา และการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกับความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคลและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบเมื่อโรงเรียนจัดแหล่งการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพและเพียงพอซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้แหล่งการเรียนรู้อย่างคุ้มค่าและได้รับประโยชน์สูงสุด (อารี พันธุ์มณี. 2546 : บทนำ)

โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 จึงได้บรรจุหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาลีลาศ โดยให้โรงเรียนเปิดทำการสอนนักเรียน ในช่วงชั้นที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 หรือภาคเรียนใดภาคเรียนหนึ่ง ซึ่งไม่จำกัด แต่จะต้องคำนึงถึงความพร้อมของบุคลากร สถานที่ และอุปกรณ์ พร้อมส่งเสริมให้การสนับสนุน การจัดการแข่งขันกีฬาลีลาศ ภายในจังหวัด เพื่อหาตัวแทนนักกีฬารองรับการแข่งขันกีฬาระดับเยาวชน และ กีฬาแห่งชาติ

แนวการสอน

หลักสูตร	มัธยมศึกษาช่วงชั้นที่ 4	กลุ่มวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา
รหัสวิชา	พ 015	ชื่อวิชา	ลีลาศ
		หน่วยกิต	0.5 หน่วยกิต

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาประวัติความหมายและประโยชน์ของการลีลาศ ฟลอร์ แนวเดินรำ ทิศทางการลีลาศ ประเภทของการลีลาศ การจับคู่ลีลาศ การนำและการตาม การลีลาศเพื่อสุขภาพและสังคม (Social Dance) การลีลาศตามแบบมาตรฐานสากล ระดับบรอนซ์ (Bronze) มารยาทและการลีลาศตามแบบมาตรฐานในจังหวัดต่างๆ กติกาและ ระเบียบการแข่งขันเบื้องต้น

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และสามารถอธิบายประวัติและวิวัฒนาการของการลีลาศได้
2. เพื่อให้ให้นักเรียนอธิบายเกี่ยวกับประโยชน์และมารยาทในการลีลาศ ตลอดจนเข้าใจ และสามารถอธิบายเกี่ยวกับจังหวัดนครศรีได้

3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสาธิตลีลาศจังหวะต่างๆ ในระดับพื้นฐานได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานสากล
4. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถอธิบายกฎ ระเบียบ และกติกาการแข่งขันเบื้องต้นได้
5. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์การนำลีลาศไปใช้เพื่อสุขภาพและการเข้าสังคมได้

เนื้อหา

1. ประวัติและวิวัฒนาการลีลาศ
2. ความรู้เบื้องต้นของการลีลาศ
 - 2.1 ความหมายของการลีลาศ
 - 2.2 ประโยชน์ของการลีลาศ
 - 2.3 มารยาทในการลีลาศ
 - 2.4 ทิศทางในการลีลาศ
 - 2.5 การจับคู่เต้นรำ
 - 2.6 การใช้ไหล่และสะโพกสัมพันธ์กับการก้าวเท้า
 - 2.7 การนำและการตาม
 - 2.8 ความรู้เบื้องต้นของดนตรีและจังหวะดนตรี
3. ประเภทของการลีลาศ
 - 3.1 ละตินอเมริกา (Latin American Dance)
4. ทักษะตามประเภทของลีลาศ
 - 4.1 Latin American Dance
 - Basic Movements (Close, Open and In Place)
 - New York (to Left or Right Side Position)
 - Spot Turns to Left of Right (Including Switch Turns and Under Arm Turns)
 - Shoulder to Shoulder (Left Side and Right Side)
 - Hand to Hand (To Right and Left Side Position)
 - Three Cha Cha (Forward and Back)
 - Side Steps (To Left and Right)
 - Fan

- Alemana
- Hockey Stick
- Opening Out to Right and Left

กิจกรรม

1. บรรยาย ค้นคว้า รายงาน
2. อธิบาย สาธิต ปฏิบัติ
3. จัดกิจกรรมลีลาศ

สื่อการเรียนการสอน

1. เครื่องเสียง เทป
2. แผ่นภาพโปร่งใส
3. ภาพ วีดีทัศน์
4. เอกสารประกอบการสอน

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

1. ความสนใจ การเข้าชั้นเรียน	ร้อยละ 10
2. งานที่มอบหมาย	ร้อยละ 10
3. สอบภาคทฤษฎี	ร้อยละ 20
4. สอบภาคปฏิบัติ	ร้อยละ 60

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โรไมน์ (Romine, 1974:139-140) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศการสอนที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น โดยการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตคณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยโคโรลาโด พบว่า การสอนที่มีประสิทธิภาพมาจากบรรยากาศการสอนที่ดี แบ่งได้เป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. บุคลิกภาพของผู้สอน เช่น ผู้สอนเป็นคนกระฉับกระเฉง มีความกระตือรือร้น สนใจในวิชาที่สอน และเป็นคนมีอารมณ์ขัน
2. การจัดและเตรียมการสอน เช่น เตรียมการสอนเป็นอย่างดีชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึง

วัตถุประสงค์ของวิชาที่เรียน รวมทั้งแนะนำหนังสืออ้างอิงต่างๆ

3. ผลการสอนที่ผู้เรียนได้รับ เช่น ผู้เรียนได้รับประโยชน์ตามสมควร ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนไม่ใช่เป็นผู้ฟังเพียงอย่างเดียว

4. การเสนอเนื้อหา เช่น อธิบายชัดเจน ตั้งคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด

5. การประเมินผล การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการเสริมแรงทางการเรียน เช่น เมื่อมีการทำรายงานหรือการสอบ เมื่อตรวจเสร็จแล้วผู้สอนจะต้องรีบแจ้งผลให้ผู้เรียนรู้ และมีการชี้แจงด้วยว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

6. การช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม เช่น มีการจัดเวลาหรือสอนผู้เรียนเป็นกลุ่มพิเศษ

รีคเช (Reche. 1991 : 3046A) ได้ทำการศึกษาสมรรถภาพในการสอน ของครูที่สอนการศึกษาผู้ใหญ่ ตามทัศนคติของศึกษานิเทศก์และครูผู้สอนในประเทศเคนยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ศึกษานิเทศก์จำนวน 86 คน และครูผู้สอนจำนวน 328 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณสมบัติ และหน้าที่สำคัญในการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับครู จากการศึกษาพบว่า ลักษณะของครูที่สอนอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมีดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษา พัฒนาการของเด็ก การวางแผนโภชนาการ การรักษาสภาพอนามัย และการเกษตรกรรมของครอบครัว

2. เก็บรักษาระเบียนสะสมของนักเรียนในชั้นเรียน

3. ต้องสร้างและใช้แผนการสอน

4. มีความมั่นใจในการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน

5. ตรงต่อเวลาในการสอน

6. สามารถทำงานร่วมกับผู้นำและทุกคนในชุมชน

7. มีความเข้าใจถึงความต้องการในการเรียนของผู้เรียน

8. สอนนักเรียนในระดับความสนใจ

9. ช่วยเหลือนักเรียนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน

สแตนเลย์ (Stanley. 1994 : 168) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการลีลาศ โครงสร้างทฤษฎีมีหลากหลายวัฒนธรรม งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาสำรวจการสอนลีลาศในฐานะที่เป็นศิลปะ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาในสมัยปัจจุบัน ซึ่งเป็นที่แพร่หลายและยอมรับในสังคมอเมริกัน การลีลาศโดยการเรียนรู้ อาศัยสัญชาตญาณที่ละเอียดอ่อน ในการเรียนรู้ และพัฒนาความเข้าใจทางด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมของผู้อื่น ตลอดจนของตนเอง การศึกษานี้ มุ่งสำรวจวิธีการพัฒนา การขยายขอบเขตหลักสูตร การลีลาศแบบเก่าด้วยการใช้ประสบการณ์จากวัฒนธรรมต่างๆ และการวิจัย

ขนาดเดียวกัน เป็นการขยายความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณสมบัติความสวยงามของการลีลาศที่มีมาตั้งแต่เดิม การศึกษานี้จะได้ทำการวิเคราะห์จากตำราที่เลือกแล้ว ด้านที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาในระดับมัธยมศึกษา นอกจากนี้ ทฤษฎีบางอย่างเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม มีหลายรูปแบบ และหลักความสวยงามที่มีอยู่ในลีลาศ ตลอดจนศิลปะที่สัมผัสได้ด้วยตา จะนำมาพิจารณาด้วยการพัฒนาและการอภิปรายเป็นโครงสร้างทางรูปแบบทฤษฎี เพื่อจะให้ได้หลักสูตรการลีลาศที่ครอบคลุมวัฒนธรรมที่หลากหลาย เป็นการเพิ่มความเข้าใจในความสวยงามของลีลาศรูปแบบต่างๆ โครงสร้างที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีระบบเฉพาะตัวที่แตกต่างกันไป และการสำรวจที่ต้องอาศัยความร่วมมือทางด้านศิลปะจากผู้อื่นในโลกของลีลาศ และการลีลาศตามโรงละครในอเมริกันที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาเหล่านี้ จะต้องทำความเข้าใจเพื่อเป็นแนวทางแห่งความรู้ความเข้าใจตนเองต่อไป

เนื่องจากการจัดสิ่งแวดล้อมที่จะสอนให้สำนึกวัฒนธรรม โดยผ่านทางโครงการที่ต้องอาศัยความรู้ลึก สติปัญญา และกระบวนการสร้างสมในรูปแบบต่างๆ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้เหล่านี้สามารถนำไปใช้เป็นต้นแบบการพิจารณาวิชาลีลาศ สำหรับมัธยมศึกษา และใช้เป็นวิธีการสอนที่พิสูจน์ได้ จึงนำเอาการลีลาศ 3 ชนิดมาสังเกตและวิเคราะห์อย่างละเอียด โดยใช้โครงสร้างเป็นต้นแบบการพิจารณาถึงความเข้าใจวัฒนธรรมและความรู้ เกี่ยวกับความสวยงามที่ได้จากประสบการณ์เหล่านี้ จะทำให้ทราบว่า การลีลาศแต่ละชนิด แฝงไว้ด้วยสัญลักษณ์และจินตนาการ รูปแบบและเนื้อหา ตลอดจนคุณสมบัติแห่งความสวยงามและการเคลื่อนไหวร่างกาย การศึกษานี้รวมถึงตัวอย่างโครงสร้างและคำแนะนำ เพื่อการค้นคว้าวิจัยต่อไป ขยายขอบเขตของหลักสูตรวิชาลีลาศแบบดั้งเดิมในระดับอุดมศึกษา

แนนซี (Nancy. 1992 : 3857 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ ของครูพลศึกษาในโรงเรียนพลศึกษา วิธีการศึกษาดำเนินการโดย การสังเกต การสัมภาษณ์ เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการสอน สนทนา สัมภาษณ์ และการวิจารณ์ ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อมุ่งที่จะอธิบาย แจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆ ในรายละเอียดของครูผู้ให้หลักสูตรโดยตรง ผลการวิจัยสรุปได้ 2 เรื่อง คือ เรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก และความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่ รวมทั้งบุคคลอื่นๆ ความรู้สึกที่เด่นชัด คือ ความพอใจ ความภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจ และความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์ที่สุด ส่วนความสัมพันธ์นั้น เป็นศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนสัมพันธ์ของครูที่มีต่อหลักสูตรใหม่ กระบวนการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ครูมีความต้องการในการ

ช่วยเหลือ และสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลสะท้อนกลับ ต้องการให้ความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการที่ใช้หลักสูตร นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ควรพึงเสียงครูบ้าง เพราะสิ่งที่ครูต้องการได้แก่การยอมรับนับถือ การมีอิสรภาพและเสรีภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องเวลาและการสนับสนุน

บุชเชอร์ (Bucher, 1975 : 559 - 560) ได้กล่าวถึงลักษณะครูที่ดี และคุณสมบัติที่เหมาะสมต่อวิชาชีพ จากความคิดเห็นของกลุ่มครูในอนาคตสรุปได้ 6 ลักษณะดังนี้

1. ครูจะประสบความสำเร็จในการสอนได้ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ถ้าเขารู้จักร่วมมือกับปฏิบัติงาน เป็นสมาชิกของชมรมต่างๆ รู้จักจำแนกคน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความกว้างขวางในหมู่เพื่อน และแสวงหาเพื่อนอยู่เสมอ
2. เป็นนักวิชาการ แสวงหาความรู้อยู่เป็นประจำ
3. มีอารมณ์ขัน (ไม่จริงจังหมกมุ่นเกินไป แก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยความนุ่มนวล ร่าเริง เบิกบาน)
4. มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ
5. มีความเสียสละ บริการผู้อื่น สนุกสนานในการทำงาน เช่น อาสาสมัครช่วยเหลือ โรงเรียน โรงพยาบาล หรืองานบริการสังคมอื่นๆ
6. มีความเป็นผู้นำ นักเรียนเกิดความศรัทธา

งานวิจัยในประเทศ

เลิศชัย สอนสุภาพ (2526 : ก) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยครู ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์พลศึกษา 92 คน และนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา จำนวน 414 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากอาจารย์ร้อยละ 81.52 นักศึกษาร้อยละ 82.13 นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยครูดังนี้ ในด้านการเรียนของนักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ขาดความกระตือรือร้นในการเรียนและขาดการวิพากษ์วิจารณ์และซักถาม ในด้านสถานที่อุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับขาดสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมทางน้ำ มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ในร่มสำหรับจัดกิจกรรมพลศึกษามีไม่เพียงพอ ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้สนาม โรงยิมส์ หรือสระว่ายน้ำ

สำหรับกิจกรรมกีฬาและสันทนาการ จำนวนลોકเกอร์มีไม่เพียงพอ ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรพลศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษาขาดความรู้และประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาไม่ได้รับความร่วมมือและประสานงานที่ดีระหว่าง นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ขาดแคลนงบประมาณ อาจารย์ และนักศึกษาไม่ได้ประเมินงานที่ จัดขึ้น เพื่อจะได้นำผลมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ในด้านการใช้แหล่งค้นคว้ามีปัญหาเกี่ยวกับ หนังสือ วารสารและเอกสารทางพลศึกษา และทางวิชาการต่างๆ ไปมีน้อยไม่เพียงพอแก่การค้นคว้า

อาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการ เรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปิยะชาติ สิทธิวิภูศิริ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดยใช้แบบสัมภาษณ์ สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา จำนวน 40 คน โดยใช้แบบสอบถามผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา โดย ส่งแบบสอบถามไปยังวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาทุกแห่ง จำนวน 348 ชุด ผลการวิจัย พบว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษามีการจัดโปรแกรมพลศึกษา ประกอบด้วยการสอน พลศึกษาในชั้นเรียน การแข่งขันกีฬาภายในสถาบัน การแข่งขันกีฬายานนอกและระหว่างสถาบัน และการจัดสันทนาการ ปัญหาของการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาที่พบได้แก่ ด้านอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในด้านไม่ได้สัดส่วนกับนักศึกษาต้องทำงานพิเศษนอกเหนือ จากการสอนมากเกินไป ขาดแรงจูงใจและสิ่งกระตุ้นในการปฏิบัติงาน ด้านบุคลากรอื่นๆ ประสบปัญหาในด้านการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารและอาจารย์อื่นๆ ขาดการนิเทศทางพลศึกษา และเจ้าหน้าที่รักษาพยาบาล โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนประสบปัญหาในด้าน หลักสูตร ขาดสนาม อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน สถาบัน ประสบปัญหาในด้านการจัดกิจกรรมตามความสนใจของนักศึกษา ขาดงบประมาณและผู้ตัดสินกีฬา โปรแกรมการแข่งขันกีฬายานนอกและระหว่างสถาบัน ประสบปัญหาในด้าน นักศึกษาที่เป็นนักกีฬา การดำเนินการแข่งขันของเจ้าหน้าที่ และเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

บรรเจิด โชติเกษมศรี (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูพลศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาของ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษาใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้แบบ สอบถามผู้บริหารและครูพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกโรงเรียน จำนวน 150 คน ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีการจัด

และดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในด้านโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และโครงการจัดกิจกรรมเพื่อสันตนาการ ส่วนโครงการจัดบรรดิกการทางพลศึกษามีการจัดน้อยมาก สำหรับปัญหาในการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนที่ประสบในระดับมากที่สุด อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอและมีไม่ครบทุกกิจกรรม ปัญหาที่ประสบในระดับมากที่สุด ได้แก่ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดสถานที่ในการเรียนการสอนและจัดกีฬาในสถานที่ในร่มและกลางแจ้งมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม สถานที่สำหรับตีมน้ำและห้องน้ำห้องส้วมมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์เกี่ยวกับการกีฬา ลูกเงินและอุปกรณ์เบ็ดเตล็ด มีไม่เพียงพอ ขาดการควบคุมการเบิกจ่ายและการจัดเก็บรักษา อุปกรณ์อย่างถูกต้องเป็นระเบียบ อุปกรณ์ทางพลศึกษามักชำรุดสูญหายบ่อย และไม่สะดวกในการซ่อมแซม ขาดหนังสือและเอกสารสำหรับค้นคว้าเพิ่มเติม ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน ห้องทำงานของครูพลศึกษา และห้องเก็บอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ครูพลศึกษารับผิดชอบงานมาก ขาดขวัญและกำลังใจ ไม่มีอิสระในการสอน นักเรียนชายหญิงมีปัญหาในการเรียนร่วมกัน ขาดโอกาสที่จะฝึกหัดและมีส่วนร่วมในกิจกรรม ผู้บริหารขาดการจัดวางแผนการบริหารไว้ล่วงหน้าและไม่มียุบายที่แน่นอนในการจัดและดำเนินการในโปรแกรมพลศึกษา ศึกษานิเทศก์ ไม่ค่อยให้คำแนะนำและเอาใจใส่ช่วยเหลือเท่าที่ควร ขาดเจ้าหน้าที่ในการรักษาพยาบาลเมื่อนักเรียนเจ็บป่วย วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเป็นอุปสรรคในการสอน ขาดยานพาหนะ และไม่มีความสะดวกสบายในการเดินทาง ไปร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

วิศาล เครือคล้าย (2529 : ง - จ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไประดับปริญญาตรี ของกลุ่มวิทยาลัยครุภาคกลาง โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป ระดับปริญญาตรี ของกลุ่มวิทยาลัยครุภาคกลาง โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษา ที่เรียนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปมาแล้ว จำนวน 500 คน ได้รับแบบสอบถามทั้งสิ้น 476 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.20 แยกเป็นนักศึกษาชาย 240 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 50.42 นักศึกษาหญิง 236 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 49.58 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในกลุ่มวิชา

พื้นฐานทั่วไป ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านการเรียนของนักศึกษา และด้านลักษณะเนื้อหาวิชาในหลักสูตร

2. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป ที่มีความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก ด้านการสอนของอาจารย์ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรด้านการเรียนของนักศึกษา และด้านลักษณะเนื้อหาวิชาในหลักสูตร

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกด้าน

4. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกด้าน

รัตนพร ต่วนเพชร (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เครื่องมือมีความเชื่อมั่น 0.87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 351 คน เป็นชาย 135 คน หญิง 216 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา นักเรียนชายและหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.60 , 43.73 , 35.78 , 42.84 , 41.36 และ 33.90 ตามลำดับ

ภาคภูมิ เอนกพงษ์ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศ ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2546 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อ ทราบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกพลศึกษา ของวิทยาลัยเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2546 ประกอบด้วย วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ วิทยาลัย พลศึกษาจังหวัดสุโขทัย จำนวน 226 คน เป็นชาย 148 คน หญิง 78 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่และ หาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษา เขตภาคเหนือ ด้านจุดมุ่งหมายเนื้อหาและกิจกรรม ด้านครูผู้สอน ด้านนักศึกษา ด้านสถานที่ สื่อโสตทัศนูปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนวิชาลีลาศ และด้านวัดผล และการประเมินผลวิชาลีลาศ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.20 , 43.60, 44.80 ,43.40 และ 53.10 ตามลำดับ

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนช่วง ชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ซึ่งมีความสำคัญต่อการเรียนวิชาลีลาศ และการเรียนลีลาศ จะสัมฤทธิ์ผลได้นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายๆด้าน รวมทั้งการจัดกระบวนการเรียนหลายอย่าง ด้วยเช่นกัน ซึ่งในการศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้นตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ จะเป็นแนวทางในการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนวิชาลีลาศมาแล้ว ประกอบด้วย โรงเรียนสภาราชนิตรัง , โรงเรียนสภาราชนิ 2 , โรงเรียนตรังวิทยา, โรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัย , โรงเรียนตรังคริสเตียนศึกษา และโรงเรียนบูรณะรำลึก จำนวน 892 คน เป็นนักเรียนชาย 365 คน นักเรียนหญิง 527 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ประกอบด้วย โรงเรียนสภาราชนิตรัง โรงเรียนสภาราชนิ 2 โรงเรียนตรังวิทยา โรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัย โรงเรียนตรังคริสเตียนศึกษา และโรงเรียนบูรณะรำลึก จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากตารางสำเร็จรูปที่ใช้สูตรของ เครจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ที่ประชากร 900 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 269 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 300 คน เป็นชาย 120 คน หญิง 180 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
โรงเรียนสภาราชนิตรีง	197	224	421	42	62	104
โรงเรียนสภาราชนิตรีง 2	32	53	85	16	20	36
โรงเรียนตรังวิทยา	24	23	47	12	13	25
โรงเรียนจุฬารณราชาวิทยาลัย	57	97	154	20	30	50
โรงเรียนตรังคริสเตียนศึกษา	10	20	30	10	20	30
โรงเรียนบูรณะรำลึก	45	110	155	20	35	55
รวม	365	527	892	120	180	300

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจคำตอบ

(Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดัง เขต 1 ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม

ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์

ด้านการวัดผลและประเมินผล แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

(Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง

เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นปลายเปิด

(Open – Ended Questionnaires)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีจากหนังสือ ตำรา รายงานการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตรฐานส่วนประมาณค่า
3. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของการเรียนวิชาลีลาศ ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต1 กำหนดมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ พร้อมแบบสอบถามปลายเปิดแล้วนำไปปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโท
4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (รายละเอียดในภาคผนวก ข) ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ตรวจสอบแก้ไขแล้วนำมาปรับปรุง
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญเพื่ออนุเคราะห์ตรวจสอบแบบสอบถาม
2. นำหนังสือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นของการเรียน วิชาลีลาศของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต1 ไปแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
2. นำข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต1 แต่ละด้านไปแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
3. นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น มาสรุปในรูปของความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ค่าความถี่
%	แทน	ค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดพบว่า ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาเป็นจำนวน 300 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1. นำข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นของการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ไปแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 2. นำข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 แต่ละด้านไปแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 3. นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น มาสรุปในรูปแบบของความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 หาค่าความถี่และค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตาราง 2 ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 300)

เพศ	f	%
ชาย	120	40
หญิง	180	60
รวม	300	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาดัง เขต 1 จำนวน 300 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และนักเรียนหญิงจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00

ตอนที่ 2 หาค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดัง เขต 1 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและ กิจกรรม ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ ด้านการวัดผลและประเมินผล

ตาราง 3 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย
 ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม (n = 120)

ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม		ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเรียนวิชาลีลาศทำให้นักเรียน	f	23	67	29	1	0
ตระหนักและเห็นคุณค่าของการ	%	19.20	55.80	24.20	0.80	0.00
ออกกำลังกาย						
2. การเรียนวิชาลีลาศทำให้นักเรียน	f	19	64	31	6	0
เป็นผู้มีระเบียบวินัย	%	15.80	53.30	25.80	5.00	0.00
3. การเรียนวิชาลีลาศช่วยส่งเสริมให้	f	17	52	46	5	0
นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	%	14.20	43.20	38.30	4.20	0.00
4. การเรียนวิชาลีลาศทำให้มีทักษะใน	f	26	57	34	2	1
การเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย	%	21.70	47.50	28.30	1.70	0.80
5. การเรียนวิชาลีลาศทำให้มีการ	f	37	57	22	4	0
พัฒนาสุขภาพร่างกายและจิตใจ	%	30.80	47.50	18.30	3.30	0.00
6. เนื้อหาวิชาที่สอนตรงตามหลักสูตร	f	33	59	24	3	1
	%	27.50	49.20	20.00	2.50	0.80
7. เนื้อหาวิชาลีลาศมีความชัดเจน	f	26	53	37	3	1
สามารถปฏิบัติให้บรรลุผลได้	%	21.70	44.20	30.80	2.50	0.80
8. เนื้อหาวิชาที่เรียนช่วยเสริมสร้าง	f	48	51	19	2	0
และพัฒนาบุคลิกภาพ	%	40.00	42.50	15.80	1.70	0.00
9. มีการแบ่งกลุ่มให้นักเรียนฝึกกันเอง	f	31	51	32	5	1
ตามกลุ่ม	%	25.80	42.50	26.70	4.20	0.80
รวม	f	260	511	274	31	4
	%	24.07	47.32	25.37	2.87	0.37

จากตาราง 3 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย
ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม
โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 47.32

ตาราง 4 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษา
ตรัง เขต 1 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม (n = 180)

ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม		ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่ สุด
1. การเรียนวิชาลีลาศทำให้นักเรียน ตระหนักและเห็นคุณค่าของการ ออกกำลังกาย	f	59	90	31	0	0
	%	32.80	50.00	17.20	0.00	0.00
2. การเรียนวิชาลีลาศทำให้นักเรียน เป็นผู้มีระเบียบวินัย	f	33	86	50	11	0
	%	18.30	47.80	27.80	6.10	0.00
3. การเรียนวิชาลีลาศช่วยส่งเสริมให้ นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	f	44	81	44	11	0
	%	24.40	45.00	24.40	6.10	0.00
4. การเรียนวิชาลีลาศทำให้มีทักษะใน การเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย	f	60	86	32	2	0
	%	33.30	47.80	17.80	1.10	0.00
5. การเรียนวิชาลีลาศทำให้มีการ พัฒนาสุขภาพร่างกายและจิตใจ	f	81	69	29	1	0
	%	45.00	38.30	16.10	0.60	0.00
6. เนื้อหาวิชาที่สอนตรงตามหลักสูตร	f	64	79	35	2	0
	%	35.60	43.90	19.40	1.10	0.00
7. เนื้อหาวิชาลีลาศมีความชัดเจน สามารถปฏิบัติให้บรรลุผลได้	f	53	72	47	8	0
	%	29.40	40.00	26.10	4.40	0.00
8. เนื้อหาวิชาที่เรียนช่วยเสริมสร้าง และพัฒนานักลูกกีฬา	f	96	57	26	1	0
	%	53.30	31.70	14.40	0.60	0.00
9. มีการแบ่งกลุ่มให้นักเรียนฝึกกันเอง ตามกลุ่ม	f	54	67	50	6	3
	%	30.00	37.20	27.80	3.30	1.70
รวม	f	544	687	344	42	3
	%	33.58	42.41	21.23	2.59	0.19

จากตาราง 4 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 42.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อการเรียนวิชาลีลาศทำให้มีการพัฒนาสุขภาพร่างกายและจิตใจและข้อเนื้อหาวิชาที่เรียนช่วยเสริมสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพ มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.00 และ 53.30 ตามลำดับ

ตาราง 5 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่
การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านครูผู้สอน (n = 120)

ด้านครูผู้สอน		ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่ สุด
1. มีความรู้และความสามารถในวิชาที่ สอน	f	47	52	20	1	0
	%	39.20	43.30	16.70	0.80	0.00
2. มีการศึกษาหาความรู้และวิธีการ สอนใหม่ๆ อยู่เสมอ	f	21	64	30	4	1
	%	17.50	53.30	25.00	3.30	0.80
3. จัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศที่ดี ในขณะสอน	f	16	56	35	12	1
	%	13.30	46.70	29.20	10.00	0.80
4. มีการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน	f	42	42	33	3	0
	%	35.00	35.00	27.50	2.50	0.00
5. มีวิธีการและเกณฑ์การประเมินผลที่ เหมาะสม	f	20	64	31	5	0
	%	16.70	53.30	25.80	4.20	0.00
6. มีสุขภาพอนามัยทางร่างกายและ จิตใจดี	f	39	49	25	5	2
	%	32.50	40.80	20.80	4.20	1.70
7. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมในการสอน	f	63	40	14	3	0
	%	52.50	33.30	11.70	2.50	0.00
8. เป็นผู้มีระเบียบวินัย ชยัน และตรง ต่อเวลา	f	59	34	21	5	1
	%	49.20	28.30	17.50	4.20	0.80
9. เป็นผู้มีความรับผิดชอบในหน้าที่ การสอน	f	61	42	15	2	0
	%	50.80	35.00	12.50	1.70	0.00
รวม	f	368	443	224	40	5
	%	34.08	41.02	20.74	3.70	0.46

จากตาราง 5 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 41.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน ข้อครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมในการสอน ข้อเป็นผู้มีระเบียบวินัย ชยันและตรงต่อเวลา ข้อเป็นผู้มีความรับผิดชอบในหน้าที่การสอน มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.00 , 52.50 , 49.20 และ 50.58 ตามลำดับ

ตาราง 6 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่
การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านครูผู้สอน (n = 180)

ด้านครูผู้สอน		ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความรู้และความสามารถในวิชาที่สอน	f	98	66	15	1	0
	%	54.40	36.70	8.30	0.60	0.00
2. มีการศึกษาหาความรู้และวิธีการสอนใหม่ๆ อยู่เสมอ	f	45	87	44	4	0
	%	25.00	48.30	24.40	2.20	0.00
3. จัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศที่ดีในขณะสอน	f	25	73	61	19	2
	%	13.90	40.60	33.90	10.60	1.10
4. มีการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน	f	53	73	44	9	1
	%	29.40	40.60	24.40	5.00	0.60
5. มีวิธีการและเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม	f	29	101	42	8	0
	%	16.10	56.10	23.30	4.40	0.00
6. มีสุขภาพอนามัยทางร่างกายและจิตใจดี	f	66	71	35	8	0
	%	36.70	39.40	19.40	4.40	0.00
7. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมในการสอน	f	116	43	18	3	0
	%	64.40	23.90	10.00	1.70	0.00
8. เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย ขยัน และตรงต่อเวลา	f	78	66	31	5	0
	%	43.30	36.70	17.20	2.80	0.00
9. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในหน้าที่การสอน	f	96	56	24	4	0
	%	53.30	31.10	13.30	2.20	0.00
รวม	f	606	636	314	61	3
	%	37.41	39.26	19.38	3.76	0.19

จากตาราง 6 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 39.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อมีความรู้และความสามารถในวิชาที่สอน ข้อครูผู้สอน แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมในการสอน ข้อเป็นผู้มีระเบียบวินัย ขยันและตรงต่อเวลา ข้อเป็นผู้มีความรับผิดชอบในหน้าที่การสอนมีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 54.40 , 64.40 และ 43.30 และ 53.30 ตามลำดับ

ตาราง 7 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่
การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านนักเรียน (n = 120)

ด้านนักเรียน		ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่ สุด
		f				
	%					
1. นักเรียนได้รับความรู้ ทักษะ และ	f	34	59	26	0	1
ประสบการณ์จากการเรียนวิชาลีลาศ	%	28.30	49.20	21.70	0.00	0.80
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากที่	f	21	51	33	14	1
จะเรียน	%	17.50	42.50	27.50	11.70	0.80
3. นักเรียนสามารถนำแบบฝึกไป	f	19	50	40	11	0
แนะนำคนอื่นได้	%	15.80	41.70	33.30	9.20	0.00
4. นักเรียนสามารถพัฒนาบุคลิกภาพ	f	25	63	28	4	0
ตนเองได้ดี	%	20.80	52.50	23.30	3.30	0.00
5. นักเรียนมีสุขภาพอนามัยทาง	f	29	61	26	4	0
ร่างกายและจิตใจดี	%	24.20	50.80	21.70	3.30	0.00
6. นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและตรง	f	16	63	39	2	0
ต่อเวลา	%	13.30	52.50	32.50	1.70	0.00
7. นักเรียนเป็นผู้มีความรับผิดชอบและ	f	22	62	31	4	1
รู้จักหน้าที่	%	18.30	51.70	25.80	3.30	0.80
8. นักเรียนรู้จักการแสดงออกที่ดีในการ	f	28	51	39	2	0
เรียน	%	23.30	42.50	32.50	1.70	0.00
9. นักเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีกับเพื่อนๆ	f	27	50	35	8	0
	%	22.50	41.70	29.20	6.70	0.00
10. นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับคน	f	47	52	20	1	0
อื่นๆได้	%	39.20	43.30	16.70	0.80	0.00
รวม	f	268	562	317	50	3
	%	22.33	46.83	26.42	4.17	0.25

จากตาราง 7 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย
ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคิดเป็น
ร้อยละ 46.83

ตาราง 8 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่
การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านนักเรียน (n = 180)

ด้านนักเรียน		ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่ สุด
1. นักเรียนได้รับความรู้ ทักษะ และ	f	74	86	19	1	0
ประสบการณ์จากการเรียนวิชาลีลาศ	%	41.10	47.80	10.60	0.60	0.00
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากที่	f	45	87	38	10	0
จะเรียน	%	25.00	48.30	21.10	5.60	0.00
3. นักเรียนสามารถนำแบบฝึกไป	f	31	81	62	6	0
แนะนำคนอื่นได้	%	17.20	45.00	34.40	3.30	0.00
4. นักเรียนสามารถพัฒนาบุคลิกภาพ	f	71	78	29	2	0
ตนเองได้ดี	%	39.40	43.30	16.10	1.10	0.00
5. นักเรียนมีสุขภาพอนามัยทาง	f	59	83	34	4	0
ร่างกายและจิตใจดี	%	32.80	46.10	18.90	2.20	0.00
6. นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและตรง	f	42	91	41	6	0
ต่อเวลา	%	23.30	50.60	22.80	3.30	0.00
7. นักเรียนเป็นผู้มีความรับผิดชอบและ	f	49	92	38	1	0
รู้จักหน้าที่	%	27.20	51.10	21.10	0.60	0.00
8. นักเรียนรู้จักการแสดงออกที่ดีในการ	f	54	80	43	3	0
เรียน	%	30.00	44.40	23.90	1.70	0.00
9. นักเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีกับเพื่อนๆ	f	35	89	51	5	0
	%	19.40	49.40	28.30	2.80	0.00
10. นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับคน	f	60	93	26	1	0
อื่นๆได้	%	33.30	51.70	14.40	0.60	0.00
รวม	f	520	860	381	39	0
	%	28.89	47.78	21.17	2.16	0.00

จากตาราง 8 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดำรง เขต 1 ด้านนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคิดเป็น ร้อยละ 47.78

ตาราง 9 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่
การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ (n = 120)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์		ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่ สุด
1. สิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการ เรียนอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	f	32	59	25	3	1
	%	26.70	49.20	20.80	2.50	0.80
2. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีเพียงพอ กับจำนวนนักเรียน	f	21	53	41	5	0
	%	17.50	44.20	34.20	4.20	0.00
3. อุปกรณ์การเรียนที่ใช้ทันสมัยและ เหมาะกับกิจกรรมการเรียนรู้	f	19	60	37	2	2
	%	15.80	50.00	30.80	1.70	1.70
4. สภาพพื้นที่ห้องเรียนมีความเหมาะสม ในการเรียนวิชาลีลาศ	f	33	51	27	9	0
	%	27.50	42.50	22.50	7.50	0.00
5. สถานที่เรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อ การเรียนวิชาลีลาศ	f	30	52	25	10	3
	%	25.00	43.30	20.80	8.30	2.50
6. การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนวิชา ลีลาศมีความปลอดภัย	f	37	50	32	1	0
	%	30.80	41.70	26.70	0.80	0.00
7. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและ ดูแลรักษาอุปกรณ์	f	26	45	36	11	2
	%	21.70	37.50	30.00	9.20	1.70
8. มีความสะดวกในการนำอุปกรณ์มา ใช้และเก็บรักษา	f	12	62	39	6	1
	%	10.00	51.70	32.50	5.00	0.80
รวม	f	210	432	262	47	9
	%	21.88	45.00	27.29	4.89	0.94

จากตาราง 9 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 45.00

ตาราง 10 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่
การศึกษาตรัง เขต1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ (n = 180)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์		ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่ สุด
1. สิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการ เรียนอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	f	53	80	43	4	0
	%	29.40	44.40	23.90	2.20	0.00
2. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีเพียงพอ กับจำนวนนักเรียน	f	51	78	43	7	1
	%	28.30	43.30	23.90	3.90	0.60
3. อุปกรณ์การเรียนที่ใช้ทันสมัยและ เหมาะกับกิจกรรมการเรียนรู้	f	48	71	50	9	2
	%	26.70	39.40	27.80	5.00	1.10
4. สภาพพื้นที่ห้องเรียนมีความเหมาะสม ในการเรียนวิชาลีลาศ	f	54	52	53	20	1
	%	30.00	28.90	29.40	11.10	0.60
5. สถานที่เรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อ การเรียนวิชาลีลาศ	f	50	61	51	18	0
	%	27.80	33.90	28.30	10.00	0.00
6. การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนวิชา ลีลาศมีความปลอดภัย	f	61	72	41	6	0
	%	33.90	40.00	22.80	3.30	0.00
7. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและ ดูแลรักษาอุปกรณ์	f	31	68	61	18	2
	%	17.20	37.80	33.90	10.00	1.10
8. มีความสะดวกในการนำอุปกรณ์มา ใช้และเก็บรักษา	f	37	73	64	5	1
	%	20.60	40.60	35.60	2.80	0.60
รวม	f	385	555	406	87	7
	%	26.74	38.54	28.19	6.04	0.49

จากตาราง 10 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้น
ที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ โดยรวม
อยู่ในระดับเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 38.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อสภาพัฒนห้อง
เรียนมีความเหมาะสมในการเรียนวิชาลีลาศ มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 30.00

ตาราง 11 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่
การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล (n = 120)

ด้านการวัดผลและประเมินผล		ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ข้อสอบที่ใช้วัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน	f	28	62	28	1	1
	%	23.30	51.70	23.30	0.80	0.80
2. การสอบช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น	f	35	53	29	3	0
	%	29.20	44.20	24.20	2.50	0.00
3. การสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน	f	27	62	24	7	0
	%	22.50	51.70	20.00	5.80	0.00
4. มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล	f	27	59	28	6	0
	%	22.50	49.20	23.30	5.00	0.00
5. นักเรียนทราบและยอมรับผลการสอบทุกครั้ง	f	35	48	28	7	2
	%	29.20	40.00	23.30	5.80	1.70
6. มีการสังเกตพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	f	23	51	37	8	1
	%	19.20	42.50	30.80	6.70	0.80
7. มีการเก็บคะแนนจากการเรียนการสอน	f	42	48	26	4	0
	%	35.00	40.00	21.70	3.30	0.00
8. มีการประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน	f	31	47	37	5	0
	%	25.80	39.20	30.80	4.20	0.00
9. มีแฟ้มผลงานของผู้เรียนเพื่อให้ผู้สอนทราบพัฒนาการของผู้เรียน	f	16	47	36	16	5
	%	13.30	39.20	30.00	13.30	4.20
รวม	f	264	477	273	57	9
	%	24.44	44.17	25.28	5.28	0.83

จากตาราง 11 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 44.17

ตาราง 12 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่
การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล (n = 180)

ด้านการวัดผลและประเมินผล		ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ข้อสอบที่ใช้วัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน	f	55	94	27	4	0
	%	30.60	52.20	15.00	2.20	0.00
2. การสอบช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น	f	67	80	30	3	0
	%	37.20	44.40	16.70	1.70	0.00
3. การสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน	f	57	71	46	6	0
	%	31.70	39.40	25.60	3.30	0.00
4. มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล	f	56	77	43	4	0
	%	31.10	42.80	23.90	2.20	0.00
5. นักเรียนทราบและยอมรับผลการสอบทุกครั้ง	f	58	76	40	6	0
	%	32.20	42.20	22.20	3.30	0.00
6. มีการสังเกตพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	f	44	76	49	9	2
	%	24.40	42.20	27.20	5.00	1.10
7. มีการเก็บคะแนนจากการเรียนการสอน	f	89	67	19	4	1
	%	49.40	37.20	10.60	2.20	0.60
8. มีการประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน	f	57	89	29	5	0
	%	31.70	49.40	16.10	2.80	0.00
9. มีเพิ่มผลงานของผู้เรียนเพื่อให้ผู้สอนทราบพัฒนาการของผู้เรียน	f	32	67	64	14	3
	%	17.80	37.20	35.60	7.80	1.70
รวม	f	515	697	347	55	6
	%	31.79	43.02	21.42	3.40	0.37

จากตาราง 12 แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้น
ที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย
มากคิดเป็นร้อยละ 43.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการเก็บคะแนนจากการเรียน
การสอน มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.40

ตอนที่ 3 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนวิชาลีลาศทำให้มีทักษะการเล่น การออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

2. ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นว่าคุณครูมีความรับผิดชอบในการสอนทั้งยังเป็นผู้มีระเบียบวินัย แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ชยัน และตรงต่อเวลา สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียนได้

3. ด้านนักเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนวิชาลีลาศสามารถพัฒนาบุคลิกภาพและทำให้มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัยเป็นคนตรงต่อเวลา กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเพื่อนๆ ได้

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการที่จะเรียนวิชาลีลาศให้ได้ดีได้นั้น จำเป็นจะต้องอาศัยวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย สถานที่และบรรยากาศมีความเหมาะสมและปลอดภัยในการทำกิจกรรม

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการตั้งเกณฑ์การให้คะแนนจะต้องมีความยุติธรรมเพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและจะต้องวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบความคิดเห็นที่มีต่อวิชาลีลาศของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษา
ตรัง เขต1ปีการศึกษา 2547

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต1
ประกอบด้วย โรงเรียนสภาราชนิตรัง ,โรงเรียนสภาราชนิ 2 โรงเรียนตรังวิทยา
โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย , โรงเรียนตรังคริสเตียนศึกษา และ โรงเรียนบูรณะรำลึก จำนวน
300 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 120 คน เป็นนักเรียนหญิงจำนวน 180 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจคำตอบ

(Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนระดับ
ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต1 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating
Scale) แบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ

1. ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม
2. ด้านครูผู้สอน
3. ด้านนักเรียน
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นปลายเปิด

(Open – Ended Questionnaires)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นของการเรียน วิชาลีลาศของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ไปแจกแจงความถี่และ หาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
2. นำข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 แต่ละด้านไปแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบ ตารางและความเรียง
3. นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น มาสรุปในรูปแบบของความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรังเขต 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 300 คน เป็นชาย 120 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 เป็นหญิง 180 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษา ตรัง เขต 1 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย มากคิดเป็นร้อยละ 47.32 , 41.02 , 46.83 , 45.00 และ 44.17 ตามลำดับ
3. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การ ศึกษาตรัง เขต 1 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 42.41 , 39.26 , 47.78 , 38.54 และ 43.02 ตามลำดับ
4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ
 - 4.1 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม นักเรียนมีความคิดเห็นว่า การเรียน วิชาลีลาศทำให้มีทักษะการเล่น การออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพทั้ง ทางด้านร่างกายและจิตใจ
 - 4.2 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบใน การสอนทั้งยังเป็นผู้มีระเบียบวินัย แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ชยัน และตรงต่อเวลา สามารถเป็น แบบอย่างที่ดีต่อนักเรียนได้

4.3 ด้านนักเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนวิชาลีลาศสามารถพัฒนาบุคลิกภาพและทำให้มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัยเป็นคนตรงต่อเวลา กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกและสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเพื่อนๆ ได้

4.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการที่จะเรียนวิชาลีลาศให้ดีขึ้นนั้น จำเป็นจะต้องอาศัยวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย สถานที่และบรรยากาศมีความเหมาะสมและปลอดภัยในการทำกิจกรรม

4.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการตั้งเกณฑ์การให้คะแนนจะต้องมีความยุติธรรมเพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและจะต้องวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวม โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 44.37, 39.96, 47.40, 41.13 และ 43.38 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่อยู่ในสถานศึกษา มีความสนใจและได้รับประโยชน์จากการเรียนวิชาลีลาศ คือทำให้มีทักษะการเคลื่อนไหว มีการพัฒนาระบบกล้ามเนื้อ ระบบประสาท ระบบหัวใจ และระบบไหลเวียนเลือดภายในร่างกายให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น จึงทำให้นักเรียนรู้สึกพึงพอใจต่อการเรียน สอดคล้องกับ ธงชัย เจริญทรัพย์มณี (2542 : 15) ที่กล่าวว่า ลีลาศเป็นการออกกำลังกายโดยใช้เสียงเพลงเป็นสื่อ ช่วยผ่อนคลายอารมณ์ เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินและยังได้รับประโยชน์ทางด้านสุขภาพอีกด้วย ประกอบกับครูผู้สอนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการสอนสามารถสอดแทรกกิจกรรมต่างๆ โดยเน้นคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบในการสอน มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล และผู้บริหารเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดซื้อวัสดุ – อุปกรณ์ ทั้งได้จัดสถานที่การเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับธรรมชาติวิชา

ข้อเสนอแนะ

ฝ่ายบริหารและครูผู้สอน ควรนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้การสอนวิชาลีลาศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้วิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาใกล้เคียง
2. ควรมีการวิจัยปัญหาในด้านต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อวิชาลีลาศ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2527). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ : บริษัท พรินทวามกราฟฟิค จำกัด.
- จรินทร์ ธาณีรัตน์. (2513). *วิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- จันทร์ดา คลอดเพ็ง. (2532). *คุณลักษณะอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา*. ปริญญาโท ค.ศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ถ่ายเอกสาร.
- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2538). *ทัศนคติความเชื่อและพฤติกรรม : การวัด , การพยากรณ์และการเปลี่ยนแปลง*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- จิระพันธ์ พูลพันธ์. (2532). *หลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ : ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชาญชัย ศรีไผ่เพชร. (2528). *เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธงชัย เจริญทรัพย์มณี. (2542). *ลีลาศ*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ธงชัย เจริญทรัพย์มณี และ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2547). *ลีลาศ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บรรเจิด โชติเกษมศรี. (2529). *ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของ การจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษาใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บุญสม มาร์ติน. (2520, มกราคม - ตุลาคม). *สาส์นจากอธิบดีกรมพลศึกษา. วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการแห่งประเทศไทย*.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- ปิยะชาติ สิทธิวิภูศิริ. (2528). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหา การจัดการและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและ อาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล จันทรพิทักษ์. (2541). *ลีลาศเพื่อสุขภาพและกีฬาลีลาศ*. หน้า 20. เดลินิวส์.
- ภาคภูมิ เอนกพงษ์. (2547). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศ ของนักศึกษาวិทยาลัย พลศึกษา เขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2546*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รังสฤษฎ์ บุญชลอ. (2541). *ประวัติและการลีลาศ*. กรุงเทพฯ : สยามสปอร์ต ซินดิเคท.
- รัตนพร ต่วนเพชร. (2546). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โรงเรียนสมภาราขินี จังหวัดตรัง. (2547). *หลักสูตรสถานศึกษา สาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 4*. ตรัง : โรงเรียนสมภาราขินี จังหวัดตรัง
- เลิศชัย สอนสุภาพ. (2526). *ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยครู*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). *หลักและวิธีการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- (2540). *หลักการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2528). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา, อัดสำเนา.
- (2534, กรกฎาคม-ธันวาคม). *ลักษณะและวิธีการวัดผลประเมินผลและให้คะแนนในวิชา พลศึกษา*. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ*. 7 (3) : 30 – 37. การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- (2541). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิจิตร ศรีสะอาด. (2539). *“กีฬาลีลาศกับการพัฒนาบุคลิกภาพ สุขภาพ และมิตรภาพ”* ในเอกสารการ สัมมนาทางวิชาการ เรื่องแนวทางการพัฒนากีฬาลีลาศใน สถาบันอุดมศึกษาสู่สากล. หน้า 3-4. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). *การพัฒนาหลักสูตรและการสอน* : มิติใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิเชียร แพทยาคม. (2509). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ .
- วิศาล เครือคล้าย. (2529). *ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป ระดับปริญญาตรี ของกลุ่มวิทยาลัยครู ภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.*
- สถิต นิยมญาติ. (2524). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมาคมลีลาศสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. (2543). *ประวัติความเป็นมาของกีฬาลีลาศใน Bangkok Cup 2000 Dance Sport Championships*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- สามัญศึกษา, กรม. (2532). *เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- สุชา จันทรเอน. (2522). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ลำเริญ มณีเนตร. (2525). *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามมิตร.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ.
- อารี พันธุ์มณี. (2546). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อุดร รัตนภักดิ์. (2529). *หลักการพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Angela, Lumpkin. (1998). *Physical Education and Sport*. 5ed.
- Bestman, Lawrence Patrich. (1975, April). *an Evaluation of the Boy's Physical Education Programs in the Anaheim Union High School District. Dissertation Abstracts International*. 35 (10) : 6495 A.
- Beverly R. Peidel and Mathews C. Resick. (1972). *Physical Education on Overview*. 6-7.
- Bucher, Chares A. (1967). *Administration of School Health and Physical Education Program Including Athletic*. St.Louis : The C.V. Mosby.
- (1975). *Foundation of Physical Education*. St. Louis : The C.V. Mosby Co. 153 -154

- Good, C.V. (1959). *Dictionary of Education*. New York : McGraw Hill.
- (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill Book Co.Inc.
- Hein, Wilma Speek. (1975, August). A Survey to Determine the State of the Secondary Health and Physical Education Program in the Districts and Island in the State of Hawaii, *Dissertation Abstracts International*. 36 : 2149-A.
- Hensley, Ralph Willard. (1975, August). An Assesment of Physical Education Programs in Selected Elemetary Schools, *Dissertation Abstracts International*. 36 : 765-A.
- Nancy,Melnychuk. (1992, May). Toward Understanding The Lived World of the Physical Education Teacher in Curriculum Implementation. *Dissertation Abstracts International*. 52 : 3857.
- Oskamp, S. (1977). *Attitude and Opinions*. Englewood Cliffs : Prentice – Hall.
- Reche, George Nkonge. (1991, March). Identification of Teaching Competencies of Adult Literacy Teachers as Perceived by the Supervisors and the Teacher of Adult Literacy in Kenya. *Dissertation Abstracts International*. 51 (9) : 3044-A.
- Romine, Stephen. (1974, December). Student and Faculty Perception of an Effective University Instructional Climates. *The Journal of Education Research*. 25 (68) : 139-143.
- Stanley, Kimberly Constance T. (1994, August). Education Through Dance : A Multicultural Theoretical Framework. *Dissertation Abstracts*.168.
- William, Mock V. (1977, October). The Status of the Elementary Physical Education Programs in the State of Alabama. *Dissertation Abstracts International*. 38 : 1858 A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาลีลาศของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4
เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547

คำชี้แจง

- จุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อทราบความคิดเห็นที่มีต่อวิชาลีลาศของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547
- แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาลีลาศของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547 มี 5 ด้าน ดังนี้
 - ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม
 - ด้านครูผู้สอน
 - ด้านนักเรียน
 - ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์
 - ด้านการวัดผลและประเมินผลตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาลีลาศของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547 เป็นลักษณะปลายเปิด (Open - Ended)
- โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ซึ่งผลของการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละเท่านั้น โดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามทุกประการ

ผู้วิจัยขอขอบคุณในการให้ความร่วมมือที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นางสาวสุพร สิ้นธรัตน์

นิสิตปริญญาโท

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความและเติมข้อความลงในช่องว่าง
ตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อวิชาสถิติของนักเรียนระดับชั้นที่ 4 เขตพื้นที่

การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547 มี 5 ด้านด้วยกัน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามต่อไปนี้ให้เข้าใจชัดเจน และตอบแบบสอบถามนี้
ตามความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านให้ครบ
ทุกข้อตามเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

1. ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การเรียนวิชาลีลาศทำให้นักเรียนตระหนักและเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย					
2. การเรียนวิชาลีลาศทำให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย					
3. การเรียนวิชาลีลาศช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา					
4. การเรียนวิชาลีลาศทำให้มีทักษะในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย					
5. การเรียนวิชาลีลาศทำให้มีการพัฒนาสุขภาพร่างกายและจิตใจ					
6. เนื้อหาวิชาที่สอนตรงตามหลักสูตร					
7. เนื้อหาวิชาลีลาศมีความชัดเจนสามารถปฏิบัติให้บรรลุผลได้					
8. เนื้อหาวิชาที่เรียนช่วยเสริมสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพ					
9. มีการแบ่งกลุ่มให้นักเรียนฝึกกันเองตามกลุ่ม					

2. ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มีความรู้และความสามารถในวิชาที่สอน					
2. มีการศึกษาหาความรู้และวิธีการสอนใหม่ๆอยู่เสมอ					
3. จัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศที่ดีในขณะสอน					
4. มีการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน					
5. มีวิธีการและเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม					
6. มีสุขภาพอนามัยทางร่างกายและจิตใจดี					
7. ครูผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมในการสอน					
8. เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย ชยัน และตรงต่อเวลา					
9. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในหน้าที่การสอน					

3. ด้านนักเรียน

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. นักเรียนได้รับความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จากการเรียนวิชาลีลาศ					
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากที่จะเรียน					
3. นักเรียนสามารถนำแบบฝึกไปแนะนำคนอื่นได้					
4. นักเรียนสามารถพัฒนาบุคลิกภาพตนเองได้ดี					
5. นักเรียนมีสุขภาพอนามัยทางร่างกายและจิตใจดี					
6. นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา					
7. นักเรียนเป็นผู้มีความรับผิดชอบและรู้จักหน้าที่					
8. นักเรียนรู้จักการแสดงออกที่ดีในการเรียน					
9. นักเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีกับเพื่อนๆ					
10. นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับคนอื่นๆได้					

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้เรียนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี					
2. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอกับนักเรียน					
3. อุปกรณ์การเรียนที่ใช้ทันสมัยและเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
4. สภาพพื้นที่ห้องเรียนมีความเหมาะสมในการเรียนวิชาลีลาศ					
5. สถานที่เรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนวิชาลีลาศ					
6. การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนวิชาลีลาศมีความปลอดภัย					
7. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและดูแลรักษาอุปกรณ์					
8. มีความสะดวกในการนำอุปกรณ์มาใช้และเก็บรักษา					

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ข้อสอบที่ใช้วัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน					
2. การสอบช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น					
3. การสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนกับนักเรียนที่ชัดเจน					
4. มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล					
5. นักเรียนทราบและยอมรับผลการสอบทุกครั้ง					
6. มีการสังเกตพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร					
7. มีการเก็บคะแนนจากการเรียนการสอน					
8. มีการประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน					
9. มีแฟ้มผลงานของผู้เรียนเพื่อให้ผู้สอนทราบพัฒนาการของผู้เรียน					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาลีลาศของนักเรียนระดับ
ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต1 ปีการศึกษา 2547

1. ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม

.....
.....
.....

2. ด้านครูผู้สอน

.....
.....
.....

3. ด้านนักเรียน

.....
.....
.....

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์

.....
.....
.....

5. ด้านการวัดผลประเมินผล

.....
.....
.....

6. ด้านอื่นๆ

.....
.....
.....

.....

ภาคผนวก ข.

ผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์	พิริยะพฤษ์
ตำแหน่ง	รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ	ปลื้มสำราญ
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์สุรัตน์	จินตสกุล
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุพร สิ้นทรัพย์ตระ
วันเดือนปีเกิด	10 กุมภาพันธ์ 2501
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	116/16 ถนนจริงจิตร ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	หัวหน้ากลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนสภาราชนิตรัง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสภาราชนิตรัง 142 ถนนวิเศษกุล ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2520	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จาก โรงเรียนสตูลวิทยา จังหวัดสตูล
พ.ศ. 2522	ปกศ.สูง (พลศึกษา) จากวิทยาลัยพลศึกษายะลา
พ.ศ. 2524	คบ. (พลศึกษา) จากวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2548	กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ